

Навіщо харків'янка Любов Бєседа збирає рушники з волинською вишивкою

Фото Оксани КОВАЛЕНКО.

За тисячу кілометрів від дому вона знайшла порятунок у малюванні й хрещатих оберегах.

Розповідь про Берегиню - на с. 6

Середа 19 квітня 2023 року
№16 (16 811) Ціна 9 грн

Спеціальний репортаж

Діти написали відмову від Леонтія Яцука, а одиноку Марію Петлюк колишні сусіди забрали на весілля сина...

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Колись ці заклади називали будинками для престарілих. Сьогодні – це відділення стаціонарного догляду для постійного проживання. Одне з них – у селі Білосток Луцького району. І живуть тут люди з різними долями, різного віку

Найтепліший спомин у Марії Іванівні про колишніх сусідів Матвійчуків.

Голос чоловіка зривається на сльози, коли питаю, чи хотілося б поїхати в своє село, пройтися рідними стежками.

Репортаж із цього особливого будинку - на с. 12, 7

Вітаємо!

17 квітня відзначив 90-літній ювілей

Олександр Михайлович ВОЙТЮК.

Від щирого серця вітаємо дорогого батька, дідуся, прадідуся.

Татусю рідненький, найкращий, єдиний, Вас щиро вітає вся наша родина. Хай Бог Вам наснаги і сили дає,

Зозуля сто років нехай накує!

Хай Вас оминають невдачі та грози, Нехай лиш від сміху з'являються сльози.

Спасибі Вам, татку, за щедре тепло, За людяність Вашу й безмежне добро.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, життєлюбності та оптимізму. Нехай кожен день дарує радість, позитивні емоції, відраду в серці та спокій у душі. Божого благословення Вам на многії літа!

Ваші доньки, зяті, внуки та правнуки.

Тема №1

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор газети «Волинь»

«МАЄМО ВИРУШАТИ НА СХІД, ЩОБ НЕПРОХАНІ ГОСТІ НЕ ПРИЙШЛИ НА НАШУ ЗЕМЛЮ»

– ...Ідмо, я зараз вас ще познайомлю з козаком, який уже рік воює. Скажу: якби таких спеців у нашій армії було відсотків із 20, то ми вже стояли б під Москвою...

Цими словами Олега Козела, директора ТОВ «Негабарит-Сервіс» із селища Люблинець Ковельського району, який напередодні Вербної неділі приєднався до друзів волонтерської команди групи компаній «ВІЛІЯ» і приїхав зі щедрими великодніми подарунками на передову до наших воїнів, я завершив попередній репортаж «А волинські козаки поблизу передової облаштували... грядки із цибулею!».

– Хто надихає вас на волонтерські поїздки на передову? – запитую дорогою в пана Олега.

– Насамперед хлопці, які стоять в окопах, – одразу каже. – Ви ж бачили, як вони раділи гумовим чоботам, які ми привезли...

У мене перед очима виринає розкладене на землі солдатське вбрання і слова одного захисника: «Після окопів жодна пралка не потягне наш одяг». Тому воїни намагаються спочатку заїхати на мийку машин, там розкладають обмундиру-

Фото Олександра ЗГОРАНЕЦЬ.

«Вірю у Смерть, бо я її бачив, коли закривав очі загиблим побратимам...»

Суб'єктивні замітки із фронтової зони

Ось такі тепер мости на Донеччині.

вання і під потужним напором змивають болото із вбрання. Бо в окопах іноді води по коліна. А вже потім цей одяг кладуть у пралку...

– І, мабуть, це не волонтерство, а просто наш внесок у спільну Перемогу, – перебиває мої спогади своїми роздумами пан Олег. – Я пам'ятаю, як тремтіли мої діти, коли чули вибухи. Хоч їх у нас було лише кілька... Тому маємо їздити сюди, щоб непрохані гості не прийшли на нашу землю. Кожен повинен сприяти Перемозі в цій несправедливій війні... Відчув ще

таке: щоразу нова поїздка – це сприйняття війни зі значно меншим страхом, є віра, що ми здолаємо ворога. Розумієш при цьому: вибухи просто так не припиняться, а воїни перебувають під ними щодня і, покидаючи свої родини, віддають задля Перемоги найкращі роки. А часто – і життя...

Як підтвердження цьому – наша наступна зустріч, яка надихнула на нові цитати з книги «На Західному фронті без змін» (1929) Еріха Марії Ремарка:

«Чи мене вб'ють, а чи я житиму – це все залежить від випадку. В укріпленому від бомб бліндажі мене може розчавити, а у відкритому полі я можу витримати десять годин під ураганим вогнем. Кожен солдат залишається жити тільки завдяки тисячам різних випадковостей. І кожен солдат вірить у випадок та покладається на нього».

« В окопах іноді води по коліна. »

– Бажаю здоров'я! – потужно широко каже і тисне руку Борис Рибак на псевдо Ріба. Емоційний заряд від нього аж пре. – Ух, Олександровичу, посадили красиво ми їхню «пташку» сьогодні, – усміхається до Олега Козела.

Знімає шапку – і з-під неї вивалюється розкішний чуб-оселедець. Клас! Справжній козак! Як із картини!

– Чому таке псевдо? – підморгує. – Бо ловлю русню!

А ось своєму коптеру дав ім'я Кеша. Хвалиться, як наловчилися з хлопцями до дрона прив'язати волосінь від рибацького спінінга – і за допомогою цього можна повернути коптера назад, якщо його «заглушили» ворожі системи.

Продовження дорожніх заміток - на с. 2

Пульс тижня**Вийшов сухим із води, хоч й інформував у телеграмі, де роздають повістки**

Молодику з Луцька інкримінували перешкоджання законній діяльності Збройних сил України

Антон КАРАСЬ

Чоловік здійснював адміністрування та забезпечував функціонування групи «Де повістки? Волинська область» у месенджері «Telegram». Цей ресурс прикрили дуже швидко. В помешканні підозрюваного провели обшук.

Вже за місяць волинянину оголосили вирок: 5 років ув'язнення з іспитивим терміном 2 роки. ■

25-річний військовий намагався вчинити самогубство

Що могло штовхнути бійця на такий крок – наразі не відомо

Олена КУЧМА

Уселі Вільшанка Ковельського району воїн ЗСУ із Чернівецької області намагався вистрелити собі у груди.

Як повідомила речниця ГУНП Волині Ольги Бузулук одному з місцевих телеканалів, молодого чоловіка одразу доставили до Любомльської лікарні. Наразі він перебуває у медзакладі обласного центру. Загрози його життю немає.

Всі обставини злочину встановлюють правоохоронці. ■

Раптово зупинилося серце під час стрільби

Трагедія сталася біля Городиляца Ковельської громади

Ірусина ПРИХОДЬКО

На колишньому стрільбищі «Волинська Січ» стало зле 60-річному чоловікові, який прийшов на полігон повправлятися у влучності.

Прибувши на виклик, бригада «швидкої» лише констатувала його смерть. Як зазначили в центрі екстреної допомоги, перед трагедією у чоловіка боліло серце, посилилася задишка та були судоми.

Всі обставини нині перевіряють правоохоронці. ■

Побив до смерті рідну матір

Злочин стався у селищі Ратне Ковельського району

Олена КУЧМА

29-річний місцевий житель під час сварки накинувся на свою маму. Від отриманих травм 47-літня жінка померла до приїзду «швидкої».

Поліцейські затримали зловмисника, наразі він під вартою. Йому загрожує від 7 до 10 років позбавлення волі.

На Великдень із полону повернулися двоє волинян та шестеро жителів Рівненщини. Це Роман Сопронюк із Маневичів, Микола Бляшук із Мельників Ковельського району, Назар Парфенюк із Клевана, Андрій Солярський із Грушвиці, Іван Гнатюк і Сергій Куракін із Вараша, Роман Рибак із Рівного та Леонід Кулацький із села Береги. Їх захопили росіяни на Бахмутському, Соледарському, Запорізькому, Херсонському напрямках.

Тема №1**«Вірю у Смерть, бо я її бачив, коли закривав очі загиблим побратимам...»**

Закінчення. Початок на с. 1

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор
газети «Волинь»

— Це, як кажуть, із розряду «біда всього навчить»... – зітхає. – Коптери ж не дешеві, їх берегти треба. Як я Кешу. Але це так... Он американці вже придумали дрон-перехоплювач, який женеться за ворожим дроном і з відстані 15 метрів вистрілює сітку – і, як павук муху, схоплює ворожого коптера й приносить додому. Оце річ!

Поруч із ним козак з бородою, у воєнній панамці й темних окулярах.

– Балу, – кидає у відповідь на привітання.

– Добрий друг Мауглі із книги Редьярда Кіплінга? – дивуюсь.

– Так, тут такі лиманські джунглі, – аж заходиться сміхом Дмитро Роговський-Балу. – Але я з Олики, відомої князями Радзивіллами, які правила у нас чотириста років.

Має троє дітей – Матвійка, Софійку та Іллюшку – але жодного разу навіть не подумав, щоб «відмазатися» від фронту. Розповідає, як до війни допомагав реконструювати костел в Олиці.

– Польський? – на автоматі перепитую.

– Чому польський? Його ж зводили наші предки з Олики. Він просто католицької віри.

В Олиці маємо чимало знайомих. Навіть знаю, що місцевий священик ПЦУ Ігор Лтвінцов щоразу молиться за Дмитра-Балу. Телефонуюмо до батька Героя Небесної сотні Івана Тарасюка – Миколи Ігоровича Тарасюка. Той невимовно радий. І розповідає ще про одного нашого спільного приятеля – місцевого організатора усіх футбольних змагань Олега Шахраюка, який отримав серйозне поранення на фронті.

– Олешик, – по-батьківськи називає Микола Ігорович, – каже, що рани трохи заживуть – і знову на передову.

«НА ВІЙНІ КОМУСЬ СУДИЛОСЯ БУТИ «ТРЬОХСОТИМ» ЧИ «ДВОХСОТИМ»

... «Цього не можна описати. Розповіді про жінку, що тремтить, плаче, термосить мене й кричить:

– Чого ж ти живий, а він помер?... Ти ще встиг його побачити? Як він умирив?...

... – Він одразу помер. Навіть нічого не відчув. Обличчя в нього було зовсім спокійне.

– ... Ти можеш мені поклястися?

– Можу.

– Усім найсвятішим для тебе?

Боже мій, що тепер для мене святе?

Це поняття в нас швидко міняється».

– Що щодня просите в Бога? – запитую в Балу.

– А я не вірю, що він є. Якби Бог був, то не допустив би, щоб люди на землі вбивали-нищили одне одного. Україна була наймирніша країна в світі. Але на нас напали, і найстрашніше – що ще не всі люди на планеті це розуміють. Жах! Я от вірю у Смерть, знаю, що вона точно є. Бо бачив її, коли закривав очі загиблим побратимам... І бачив, як вона невимовно жалить серця матерів, коли привозив їхніх синів востаннє додому...

– А я вірю в Бога, – втручається в розмову Рибка. – Вірю, що є якась вища сила. І вона добра, і вона мене вже не раз захистила. Саме тому ми тут, щоб зупинити зло... Я прекрасно усвідомлюю, що це війна. Комуś судилося бути «трьохсотим» чи «двохсотим». Інакше не можна. Такі клятві правила. Але я знаю, чому тут стою: щоб оця наволоч більше ніколи не зазірала на нашу землю...

...Через кілька годин після розмови в дорозі і до нас дійшла інформація, якій особливо раділи «вілівці»: їхньому директору Євгенові Дудці надіслали відеоповідомлення, як завдяки подарованому ними вчора коптеру було знищено російський «бетеер».

«ВЧИТЕЛЬ НАВЧИВ ТАКОГО, ЩО ПРИГОДИЛОСЬ І ТУТ»

Наступного дня в Запоріжжі на стоянці

Хлопці, які так багато роблять для Перемоги: воїни Дмитро Роговський-Балу (ліворуч) і Василь Рибак-Рибка, волонтер Олег Козел і військовий кореспондент Михайло Ухман (праворуч).

ми зустріли воїна, який, буквально як бог Перун, метав громи і блискавки. Словесні, щоправда.

– Бачте, у нас враз стали недозволені машини з правостороннім кермом?! А як раніше – на початку війни – волонтери їх привозили, то можна було. Люди добрі, чому ми собі ускладнюємо життя?! Що там робить та Верховна Рада? Нам і так на фронті не вистачає автовок! – обурювався-переживав-вболівав воїн.

Не познайомитися з ним не мав права. А коли ж потисли руки один одному, виявилось, що ми – земляки. Уроженець села Піща Василь пішов захищати Україну ще з початку АТО, але у 2019-му написав рапорт. Проте з першого дня повномасштабного вторгнення знову на фронті. Він же спецназівець-розвідник – може все. А хто ж, як не Вася-Ваха? (Ну хіба ще його батько, який «не витримає чекати мене з фронту і теж приїхав воювати»). Хоча ще кілька років тому Ваха був Совою.

– Ви розумієте, болота-ліси-яри – моя стихія. Я в них люблю розчинятися... – каже з таким запалом. – Вчитель природи багато чого навчив такого, що пригодилося на війні. Оці походи нашим лісовим краєм, і оці уроки, як орієнтуватися в місцевості...

– Невже Олександр Кравченко? – запитую.

– Ну а хто ще в Шацькому краї найбільший науковець-спец?! – дивується Ваха. – Звичайно, Олександр Михайлович! (Олександр Кравченко є одним із провідних спеціалістів-ентомологів України, автором пів сотні наукових робіт і власником унікальної колекції комах. Натисніть на сайті газети «Волинь» volyn.com.ua статтю «До сільського вчителя з Шацького району Олександра Кравченка закордонні науковці їдуть, щоб подивитися на його комах» або на цей QR-код – відкриєте неймовірну людину-планету).

– Перепливали Піщанські озера?

– Море разів. Навіть переходив, – відповідає Василь.

– Як???

– А в нас ще із часів поміщиків Гувовських, які володіли нашими землями у XIX–XX століттях, знаючі люди показують цей хід через озеро, – поважно каже Василь. – Покажу і вам після Перемоги.

– Ловлю на слові.

А Василь-Ваха тим часом розповідає про слова, на які він – спецназівець-розвідник – не знав одразу, як відповісти.

– Телефоную до доньки, а вона запитує: «Тату, а скільки ти сьогодні орків убив?». Це питання увігнало мене в ступор. Бо я не хочу, щоб моя дитина виховувалась у суспільстві, де когось можна просто так знищити. Кажу: «Доню, тато не вбиває, він просто щодня виганяє поганих людей, які прийшли, щоб загарбати нашу землю».

«МИ НЕ ПОВЕРНЕМОСЬ ДОДОМУ, А ПРИЙДЕМО З ПЕРЕМОГОЮ...»

«– Альберте, що б ти зробив, якби оце раптом настав мир?

– Миру не буде! – відрубав Альберт.

– А якби... – напосідає Мюллер. – Що б ти зробив?

– Чкурнув би звідси, – бурчить Кроп.

– Та звісно. А потім?

– Напився б.

– Та не верзи дурниць, я серйозно..

– Я теж, – каже Альберт. – А що ще можна зробити?

... – Напитися можна було б, та краше мерщій на найближчу станцію – і додому, до жінки. То ж мир, Альберте, мир!..»

І я поставив це питання, озвучене Ремарком майже сто років тому, своїм героям репортажу.

– Зібрав би наших військових, щоб розповіли дітям та людям, які далеко від війни, реалії пережитого, щоб усі переоцінили, що таке жити в мирі і як цей мир створити в майбутньому, – мріє про великий день волонтер Олег Козел.

– Мир можливий тільки після нашої Перемоги, – відповідає Вася-Ваха. – Коли ми приїдемо додому, наголошую: приїдемо, а не повернемося, бо повертаються мертвами, коли ми приїдемо з Перемогою, то маємо засукати рукави і працювати-працювати-працювати – роботи ж непочатий край, щоб наша країна стала успішною... Ну і я ж обіцяв провести вас невидим шляхом через наше озеро у Піщі...

– Нарешті не бути бродягою, – усміхнувся запорізький козак із XXI століття на псевдо Бродяга, з яким ми перетнулися на кілька хвилин. – Тут такі гарні жіночки служать поруч із нами, – то я вже б обрав і осілий спосіб життя, – підморгує.

– Подорожувати з дружиною й дітьми і писати книжки. Мамцю моя, тут такі сюжети на кожному кроці – Голлівуд відпочиває! – показує обома руками знак «круто» Балу. – Але війна ще скоро не закінчиться. Можливо, коли ми приїдемо з Перемогою. На роки п'ять-сім. Війна для нашої країни закінчиться, лише коли розпадеться росія.

– Хлопці, перед початком війни я зустрів дівчину. Тож я, чесно, хочу накохатися, – усміхається Рибка. – Я хочу одружитися, відчути, що таке бути татом, мати дітей, щоб вони жили в країні, яка ніколи більше не знатиме війни.

Ну геть як у Ремарка!

... «– Кажеш, коли вже не буде війни?

– Еге, ти тямущий хлопець.

– І тоді знову будуть жінки? – облизується Гайє.

– Авжеж, будуть.

– От сто чортів! – каже Гайє, і обличчя в нього лагідніше. – Тоді я знайшов би собі огрядну молодичку, щоб з неї і куховарка була пристойна, та головне, аби в руки було що взяти, – й притьмом у ліжко! Хлопці, ви тільки уявіть собі, справжня перина та ще на пружинному матраці! Та я цілий тиждень штанив би не натягав».

І ще одну відповідь процитую на це запитання-мрію. Одесита Сергія, який лежав у луцькій палаті разом із чоловіком моєї двоюрідної сестри Дмитром – обоє отримали в кінці лютого поранення під Бахмутом.

– Я одразу, якщо залишуся живим, поїду відбудовувати сусідній Миколаїв, адже він, взявши ракетний удар на себе, врятував від російської орди мою Одесу-маму... Але це вже інша історія.

* У репортажі використано цитати з книги Еріха Марії Ремарка «На Західному фронті без змін» (1929), перевиданого Книжковим клубом «Клуб Сімейного Дозвілля» у 2022 році. ■

■ **Незламні**

Воїни Волинської бригади знищили ворожий гелікоптер у нетиповий спосіб

Нещодавно бійці бригади імені князя Романа Великого розстріляли рашистський вертоліт. Уразити його вдалося нестандартним чином – за допомогою... самохідної артилерії

Василь КІТ

Наші гармати миттєво відреагували на інформацію аеророзвідників про виявлення місця посадки ворожого гвинтокрила з десантом і філігранно відпрацювали. Про цей епізод журналістам Military Media Center розповів командир князівської бригади полковник Олександр Охріменко (на фото). Він також згадав доблесний шлях, який Волинська бригада пройшла з дня повномасштабного вторгнення. «Наприкінці лютого минулого року наша князівська бригада знаходилася на Рівненському полігоні, де проходила бойове злагодження, ми освоювали ще нові на той час «джавеліни». 23 лютого близько 23:00 бригада була піднята по тривозі», – розповів він. За словами командира, наступного дня його підрозділ вже прийняв перший бій на Київщині.

«Ми знали, куди рухатися, ширину смуги оборони. Сотні кілометрів особовий склад долав на танках і бойових машинах, і вже 24 лютого 2022 року ми прийняли перший бій у Київській області. Російські загарбники переважали нас у техніці та в кількості особового складу

Foto із сайту mil.gov.ua.

«Ми завершимо Перемогою цю війну!»

«Уже 24 лютого 2022 року ми прийняли перший бій в Київській області. Російські загарбники переважали нас у техніці та в кількості особового складу у 20, а то й у 30 разів.»

у 20, а то й у 30 разів. Тому ми застосували тактику невеликих мобільних груп із засідок та завдавали ураження росіянам, які наступали великими колонами, цілими полками і дивізіями. Ми ж за допомогою «тактики наскоку» знищували кілька одиниць ворожої техніки і відходили на інший напрямок», – пригадав

командир бригади.

Так, одна з наших маневрено-вогневих груп під командуванням старшого лейтенанта Ігоря Скучинського біля Маркова знищила до 30 одиниць техніки за добу. Живої сили ніхто не рахував.

Загалом за 412 днів війни солдати бригади імені князя Романа Великого воювали на 6 напрямках: захищали Південь країни, били ворога на Донбасі і на Запоріжжі, звільняли Харківщину.

Полковник Охріменко додав, що всіх мотивує сім'я, наші діти, рідні: своєю незламністю на полі бою ми даємо можливість їм жити, розвиватися, відбудувати країну, працювати, ходити в садочок, школу. «Ми завершимо Перемогою цю війну!» – наголосив командир бригади. ■

■ **Герою слава!**

Тепер є ідея продовжити озеленення центральної частини села на знак пам'яті про полеглого Героя.

Фото із фейсбук-сторінки Тетяни Кузьмич.

У Дольську встановили Хрест Господній

Це сталося завдяки ініціативі сім'ї загиблого воїна Миколи Кузьмича (на фото) та активним його односельчанам

Богдана КАТЕРИНЧУК

«Неймовірно тішуся згуртованістю, силою й волею людей!.. Горе, біда країни і воля до Перемоги піднімає всіх на працю. Жертва сина України, нашого односельчанина Миколи Кузьмича, життя якого обірвалося в бою проти російських окупантів, дала поштовх до встановлення нового Хреста Господнього у центрі Дольська, з якого у прикордонні з білоруссю починається

Україна. Це сталося завдяки ініціативі сім'ї загиблого воїна та активним дольчанам.

Одразу виникла ідея спільними зусиллями продовжити озеленення центральної частини села на знак пам'яті про полеглого Героя та одночасно надії на світле майбутнє, що об'єднує різні покоління. Заради пам'яті, заради Перемоги до спільної справи може долучитися кожен. Створімо разом квітучий Дольськ та Україну для майбутніх поколінь!» – написала на своїй фейсбук-сторінці про цю подію Тетяна Кузьмич, котра відома своїм хлібом «Кузьмичівський» не лише на Волині, а й у багатьох куточках України. ■

Глава Чечні рамзан кадиров звинуватив своїх вояків за те, що вони потрапили в український полон, і не поїхав до них на зустріч після обміну бранцями. Він вимагає, щоб повернені «кадірівці» довели, що вони «не уникали бою, не боялися зустрітися з ворогом і не шукали можливості скласти зброю та врятуватися від куль». Словом, «ганьбу» полону мають змити кров'ю...

■ **Неподобство**

Обікрав дружину військового ЗСУ

Зловмисник проведе за ґратами 5 років і 1 місяць

Влад НОВИНСЬКИЙ

У суді доведено, що 37-літній житель Здолбунова, перебуваючи на іспитовому строці, на шлях виправлення не став і в січні цього року знову вчинив крадіжку: в одному із сіл Острозької ТГ поцупив 3850 євро з дому своєї знайомої, чоловік якої служить у ЗСУ. Поліцейські оперативно встановили особу зловмисника та вилучили майже всі викрадені йому, які порушник не встиг витратити. Суд призначив йому покарання у вигляді позбавлення волі строком на 5 років і 1 місяць. До набрання вироком законної сили чоловік перебуватиме у слідчому ізоляторі. ■

■ **У номер!**

На Рівненській АЕС солдат поранив командира

Надзвичайна подія сталася в тамбурі контрольно-пропускного пункту №2-5, що розташований на території промзони атомної станції

Оксана СКРИПАЛЬ

Про це стало відомо з матеріалів кримінального провадження, передає rivnnews.com.ua. Солдат випадково вистрелив з автомата у старшого сержанта спецкомендатури військової частини. Чоловік отримав вогнепальне поранення в ділянці тазу та був доставлений до медзакладу зі складними травмами. Розслідування вже проводить ДБР. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр СІДОРСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;
Олександр ДЕМЧУК – боєць із міста Нововолинська;
Володимир СОХАЦЬКИЙ – боєць із села Літин, що на Турійщині;
Микола СІНЬНИК – боєць із села Хоцьунь, що на Любешівщині;
Володимир ВАЩУК – боєць із села Сільце, що на Ратнівщині;
Юрій ГАЛАС, Микола РОЩУК – бійці із села Новостав Луцького району.

■ **Я так думаю!**

«Одна Україна щодня ховає своїх синів, а друга – почала зневажати армію»

Мій світ розділився. Моє відчуття, що ми маємо дві України. Одна – має смачну каву вранці, ресторани увечері, хороші авто і дискусії у фейсбуці про те, як зарплатня для чиновників у 67 тисяч гривень стимулюватиме їх брати хабарі в час війни. Інша Україна важко переживає дощі, бо в окопах мокро і брудно. Там проблема – як вивезти поранених, бо колісна техніка проїти не може, а гусеничної броні вкрай мало... І тому поранені просто приречено помирають...

Вікторія СЮМАР, народна депутатка від фракції «Європейська Солідарність»

Вона щодня ховає своїх синів, батьків, чоловіків і дружин та мам... Ця Україна – як одна велика рана. Ця моя Україна ридає над відео, в якому полоненому українському захиснику російські кати відрізають голову... А інша запекло свариться про те, чи достойні підрозділи на відновленні отримувати 30 тисяч премії. В той час як у тих підрозділах залишилося вже так мало тих свідомих і активних добровольців, що пішли в перші дні і про яких точно можна сказати – патіонарний генфонд нації... Щоб ви усвідомили цифру – коли я написала, що їх лишилося 15–20%, Ігор Луценко, що проїшов так багато доріг цієї війни, написав: «За моїми відчуттями – значно менше»... А в цей час інша Україна виказує свою «повагу» людям зі зброєю блокуванням премії в 30 тисяч. Як там спиться, Володимире Цабаль (нардеп, обраний від «Голосу», який зареєстрував проект постанови, що блокує підписання головою парламенту та Президентом законопроект про повернення військовослужбовцям доплати у розмірі 30 тисяч грн. – Ред.)? Без жажів війни? Його Україна дивиться «марафон», бо там вещають про «швидку і неминучу» Перемогу. І не особливо розчаровують кількістю втрат і жахами цієї війни. Там можна бути «раціональними». Можна ще подискутувати, а чому «кто-то заперещает мне на руском гаварить». Можна навіть постійно казати, що «воювати мають ті, хто вміє, тому не я». І що все решта – то «популізм». А в моїй Україні сотні хлопців без ніг не можуть вже більш ніж пів року отримати протези... Ті, хто їх отримали, місяцями вчать на них ходити. Тут так багато людей, які після важких контузій отримують аж ...750 гривень, бо списані своїми підрозділами, але не демобілізовані... Тут практично всі самотужки щось пробують зробити зі своїми ПТСР (посттравматичний стресовий розлад. – Ред.), але без професійних психологів і необхідних ліків це майже неможливо. Тому ПТСРи поглиблюються... Тут чекають демобілізації за якийсь час, але знають, що її не буде. Хоч здорових уже практично і не лишилося. Тут неймовірно вдячні волонтерам, а волонтери щасливі, якщо вдається знайти замовлення, бо це такий важливий внесок... Я не знаю, як об'єднати ці дві країни. Але як мінімум одна країна має чесними очима подивитися на іншу: на всі жахи цієї війни. І бодай приміряти їх на себе: як воно там, під постійними обстрілами, в окопах, коли навпроти тебе приречені бандюки-вагнерівці, їхні танки, а над тобою – їхні безпілотники. Це треба, аби оцінити внесок тих, хто там уже багато місяців. І зрозуміти: він не вимірюється ні 100 тисячами бойових, ні 30 тисячами на відновленні. Бо на те відновлення зі знайомого мені батальйону із 800 людей після Бахмуту пішли 200... Так що рано ми, дорога моя Україно, почали зневажати армію. Зневажати людей, які щодня ризикують і втрачають свої життя. Ніяк інакше я постанову Цабалю і всі ці дискусії назвати не можу, вибачте... ■

■ Прямая мова**«Я у людей не краду, я краду у держави!»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Олексій РЕЗНІКОВ, міністр оборони України, про кількість полеглих українських воїнів: «У нас, звичайно, є жертви, тому що ми на війні. Але вони критично менші за російські. Я не можу назвати цифру, але можу вас запевнити, що загальна кількість менша, ніж кількість загиблих унаслідок землетрусу в Туреччині (50 тисяч. – Ред.). Наше головне завдання – зберегти життя наших солдатів, а росія використовує їх як гарматне м'ясо. Це тактика м'ясорубки. Їм байдуже».

Олександр МОТИЛЬ, історик, про відео, де російські загарбники відрізають голову українському полоненому: «... Воно має нагадати проросійськи налаштованим західним політикам та аналітикам, що росія Володимира Путіна – не проста авторитарна держава, яка має свої геополітичні інтереси. Ні, це злочинна держава, яка, як і нацистська Німеччина, перестане вбивати тільки тоді, коли її змусять зупинитися. Переговори з Путіним про Україну так само корисні, як і переговори з Гітлером про Освенцім».

Тарас БЕРЕЗОВЕЦЬ, політолог, боєць ЗСУ, про офіційних осіб, які за ради економії не хочуть повертати військовим виплати у 30 тисяч гривень: «Всіх охочих пожитувати на армійському забезпеченні щиро запрошуємо до лав ЗСУ та Сил оборони. Пропонуємо провести захопливий і незабутній час і просидіти навіть не на «нулі», а у «нефронтових» Херсонській або Харківській областях хоча б тиждень».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, проте, як має закінчитись війна: «Є лише один шлях зупинити російський терор, повернути безпеку всім нашим містам і громадам, від Сумщини до Донбасу, від Харківщини до Херсонщини, від Київщини до Ялти. І цей шлях – військова перемога України».

Ллойд ОСТІН, міністр оборони Сполучених Штатів Америки, вірять в силу ЗСУ: «У них (ЗСУ. – Ред.) є всі необхідні можливості, щоб досягти успіху. Ми навчили, підготували величезну кількість особового складу. Вважаю, що вони достатньо готові до продовження (наступальних. – Ред.) дій та операцій».

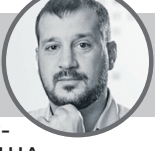
Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про те, чому ми бідна країна: «Бо корупція і несплата податків. З одного боку, чиновники розкрадають куций бюджет. З іншого – бюджет куций, бо підприємці масово не платять податків. Як казав Поворознюк (підприємець. – Ред.), «я у людей не краду, я краду у держави!». І йому аплодують, не задумуючись, звідки береться у держави. А береться ж за рахунок нас із вами!.. Отак і живемо. Брешемо самі, толеруємо чужу брехню. Не платимо податків, бо ж у кожному живе маленький Поворознюк. А потім – чомусь! – у нас бідна країна. І немає зброї. І доводиться за все те платити на фронті власними життями. Сумно...».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про очікуваний наступ ЗСУ: «Прочитав кілька оптимістичних прогнозів щодо майбутнього наступу. До ідіотизму оптимістичні. Сто тисяч сюди, п'ятдесят туди, тут ми поставимо кінноту! Читав і зраду. Теж до ідіотизму – ай-ай-ай! Все пропало! Нічого нема! Проклятий Захід нас зрадив! Ермак – російський шпигун. Позиції різні, можна сказати протилежні, але спільне в них є – дурість, односторонність, необ'єктивність. Проблема виникає там, де від неї відмахуються. Переоцінка сил веде до нищівної поразки. Недооцінка вбиває з такою самою ефективною. Може, експертам трохи помовчати? Нудить уже, чесно кажучи».

Віктор АНДРУСІВ, радник міністра внутрішніх справ, про витік документів Пентагону, з яких випливає, що США скептично оцінюють шанси України на вдалий контрнаступ: «І що? Це ті самі США, які давали 96 годин Маріуполю, 3 дні Києву і два тижні країні. Це ті самі США, які не бачили шансів звільнити Херсон. Увесь минулий рік Україна доводила світу, що її недооцінюють, а росію переоцінюють. Тому це проблема аналітиків США, чому вони не роблять висновків із минулого року, а не наша».

Олександр КОЧЕТКОВ, політичний аналітик, колишній інженер-конструктор КБ «Південне», про те, коли закінчиться війна: «Найоптимістичніший сценарій – припинення активних бойових дій восени нинішнього року. Більш реальний – гаряча стадія війни триватиме ще 2–3 роки. Надійний стійкий мир, певно, настане років за 10, коли в росії встановиться та укріпиться демократичний лад. А до того можливі спалахи бойових дій. Якщо стане реальною найоптимістичніший сценарій (припинення активних бойових дій восени), то частина Донбасу та Крим деякий час будуть мати той чи інший спеціальний статус. Одразу повернути все навряд чи вдасться».

■ Хто до нас із мечем прийде...**Україна матиме нове свято у день, коли був знищений крейсер «Москва»**

Фото із сайту eurosolidarity.org.

Рік тому 13 квітня українські сили оборони підбили флагман російського флоту. За добу, під час буксирування, крейсер «Москва» вартістю у 740 мільйонів доларів потонув

Ольга СОКОЛОВА

В Україні дуже оригінально відзначили річницю знищення найбільшого у Чорному морі військового корабля загарбників. Саме 13 квітня Президент України Володимир Зеленський підписав указ про День працівника оборонно-промисло-

Козакам у 406-ту бригаду, яка й відправила російський крейсер на дно, команда Порошенка привезла залізни «гостинці» – вантажівки DAF, старлінки, рації і шини.

«Найбільший внесок у створення української крилатої протикорабельної ракети «Нептун», здатної вражати цілі на відстані до 280 кілометрів, був зроблений у 2015–2019 роках.»

вого комплексу. «Сьогодні в нас визначний день. 13 квітня 2022 року українська ракета допомогла навести лад в українській акваторії Чорного моря. Завдяки нашому «Нептуну» ворожий флагман відправився саме туди, де йому й місце, як і всім іншим російським військовим кораблям», – зазначив Зеленський.

Свято щорічно відзначатиметься 13 квітня.

Як відомо, найбільший внесок у створення української крилатої протикорабельної ракети «Нептун», здатної вражати цілі на відстані до 280 кілометрів, був зроблений у 2015–2019 роках. 30 січня 2018-го відбулися успішні перші льотні випробування «Нептуна» за участі тодішнього секретаря РНБО України Олександра Турчинова, а 5 квітня 2019 року на полігоні в Одеській

Марка «Русский военный корабль...всё!» стала найпопулярнішою 2022 року.

■ Ім'я Волині**Зупинилося серце народного артиста Олександра Якимчука**

Його любили колеги, друзі й обожнювала публіка

Олена КАЛЕНЮК

18 квітня на 68-му році життя відійшов у засвіти славнозвісний Олександр Якимчук (на фото) – народний артист, актор Волинського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. Трагічну новину повідомила донька актора Анастасія Мартинюк. А його колега Анна Присяжна написала на фейсбук-сторінці: «Не хочеться вірити... Ваша остання вистава «Століття Якова»... Ви були Великою Людиною! Спочивайте з Богом».

Олександр Якимчук прийшов у волинський театр у 1972 році на роботу монтувальника декорацій. За 18 літ його вже представляли як заслуженого артиста України, у 2005-му йому присвоїли звання народного артиста. Глядач «йшов» у театр на Якимчука...

Волинська громада, без сумніву, зазнала непоправної втрати.

Редакція газети «Волинь» висловлює щирі співчуття й розділяє спільний біль. ■

Згасла зірка...

Уряд дозволив вручати повістки незалежно від місця військового обліку. Раніше такої норми в законодавстві не було, тож під час вручення повістки на вулиці військовозобов'язаний теоретично міг від неї відмовитись, якщо не зареєстрований за місцем видачі повістки.

Арештували підозрюваного у зливих секретних документів Пентагону 21-річного співробітника 102-го розвідувального підрозділу військово-повітряних сил Національної гвардії США в Массачусетсі Джека Тейшейру. Таємні файли стосувались війни росії проти України, і їхній витік став скандалом світового масштабу.

■ Особливий випадок

«Лера-пантера» з Володимира продавала порновідео із собою

Поліція взялася до цієї справи завдяки повідомленню пенсіонера, який поскаржився на «обурливий контент» у соцмережах. Дівчину засудили за статтю 301 Кримінального кодексу про виготовлення й збут порнографічних матеріалів

Софія ГАВРИЛЮК

Жодного каяття у скоєному обвинувачена не висловила.

Воприлюднених у березні цього року матеріалах справи Шевченківського райсуду Львова йдеться про кримінальну справу мешканки Володимира Волинської області, яка в 2020 році продавала власні фото та відео порнографічного характеру в соцмережах.

В інстаграмі дівчина спілкувалася з чоловіками і пропонувала

«**За доступ до закритого телеграм-каналу з контентом 18+ потрібно було заплатити 350 гривень на тиждень.**»

продовжити взаємини у телеграмі, де вона поширювала еротичні, порнографічні фото та відео. За доступ до закритого телеграм-каналу з контентом 18+ потрібно було заплатити 350 гривень на тиждень. Дівчина успішно «підпрацьовувала» б і далі, якби не дружина одного її клієнта-пенсіонера. За матеріалами су-

дової справи, чоловік поскаржився в поліцію на поширення «відвертого контенту». Він пояснив, що свого часу працював головним інспектором відділу захисту інтелектуальної власності, тож і на пенсії любив переглядати сторінки соцмереж. Там і натрапив на дівчину із псевдо «Лера-пантера»: зацікавився та почав спілкування, а як отримав номер рахунку – заплатив гроші й отримав доступ до порнофото. Про його витівки дізналась цивільна дружина та влаштувала скандал. Як сказав скаржник на судовому засіданні, задля примирення і припинення поширення тих знімків він і подався до правоохоронців.

Шевченківський райсуд визнав дівчину винною за статтю 301 Кримінального кодексу України («Вве-

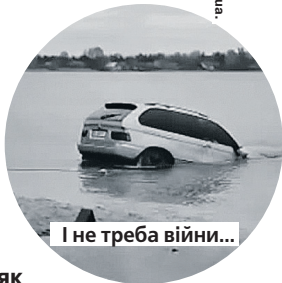
знення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів»). Спершу суддя призначив 3 роки позбавлення волі. Однак на підставі статті 75 ККУ («Звільнення від відбування покарання з випробуванням») призначив їй іспитовий термін 1 рік. При цьому в матеріалах справи сказано: «Жодного каяття у скоєному обвинуваченою не висловлено, що свідчить про повне ігнорування нею суспільних цінностей».

Блогерка зобов'язана періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації, повідомляти про зміну місця проживання, роботи або навчання і не виїжджати за межі України без погодження. Також мусить покрити витрати на залучення експертів, а це понад 4 тисячі гривень. ■

■ У номер!

На Великдень повна машина людей пішла на дно озера

ФОТО ІЗ САЙТУ ТЕМП

І не треба війни...

16 квітня увечері до поліції надійшло повідомлення від 48-річного жителя села Біле колишнього Володимирецького району Рівненщини, що він став свідком, як автомобіль з'їхав у водойму

Оксана СКРИПАЛЬ

Як з'ясували поліцейські, четверо молодиків відпочивали біля озера та вживали алкогольні напої в машині. Близько 19-ї години 22-річний житель села Млинок, водій BMW X5, із невідомою причиною почав їхати, в результаті чого позашляховик потонув. Двом пасажиром, які перебували на задньому сидінні, вдалося вибратися. Керманець та його 21-річний односельчанин загинули.

Наступного дня, 17 квітня, водолази дістали затонулий автомобіль та тіла молодиків із водойми. Глибина озера в тому місці становить орієнтовно 10 метрів.

За фактом порушення правил безпеки дорожнього руху, що спричинило загибель кількох осіб, відомості внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 3 статті 286 КК України.

У рамках кримінального провадження поліцейські встановлюють усі обставини події. ■

■ Пульс тижня

Приставляв ножиці до горла матері

Нелюд з обласного центру Волині отримав місяць арешту за знущання над рідною людиною

Леонід ОЛІЙНИК

Вечері 23 березня цього року чоловік руками та ногами бив свою матір. Від ударів вона впала на коліна, а син продовжував її галасити по голові. У потерпілої залишилось багато синців. Про це йдеться у вирокі Луцького міськрайонного суду.

Згодом того ж дня чоловік

приставив лезо канцелярських ножиць до шиї жінки, коли та безпорадно стояла на колінах. Він погрожував їй розправою.

На суді лучанин визнав свою вину й заявив, що розкається. Мати не наполягала на суворому покаранні. Суд призначив йому штраф у розмірі 850 гривень та місяць арешту.

А через те, що, згідно з українським законом, менш суворе покарання поглинається більш суворим, зловмиснику призначили лише арешт. ■

■ О часи! О звичаї!

«Розмова» завершилася струсом мозку та забоями

В Озерці Луцького району побилися місцеві жителі

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Близько полудня серед вулиці двоє чоловіків спершу розмовляли, потім почали сваритися, а врешті словесний конфлікт

закінчився шарпаниною й кулаками.

Одного з учасників конфлікту було госпіталізовано зі струсом мозку й забоями тіла. Деталі з'ясують працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області. ■

Погляд

Олеся БНАДА,
літературна редакторка
газети «Волинь»

Як боляче казати мамі «Христос Воскрес!» біля могили

Щороку на Великдень ми їздили до батьків. Чекали цього свята, заздалегідь планували, що треба зробити, купити, приготувати, вдягнути, де ще прибрати, хто має прийти в гості... Завжди метушня, списки, жарти. Добре було всім разом. А цього року приїхали вже тільки до тата...

Наш рецепт паски, яку пекли в 2004 році (так і написано в заголовку маминої кулінарної «червоної книжки»), я знаю напам'ять. Ми не змінювали його відтоді, як у нас вдалася гарна, висока, смачна великодня випічка – хоч на виставку. Потім ще дописали туди інструкцію для розтоплення печі, щоб не пригоріло. Це вже для тата, бо то – справа по його лінії. Ми разом місили тісто, пів дня присвячували цьому таємничому процесу. Говорили про все на світі, хвилювалися, щоб паски вдалися. Коли мама захворіла, помінялися ролями – більше працювала я, а вона сиділа поряд, просто говорила, підказувала...

Цього року наша паска вдалася гарна, висока, смачна, не пригоріла... Тільки як же мені бракувало маминої похвали, що «легенька, як пух, а як добре замішана»...

Вона дуже любила свята і вміла створити неймовірну атмосферу. «Доцю, не жди ночі», – завжди говорила мені, коли треба було пришвидшитися з приготуваннями, бо ж на носі – Пасха. Тепер сама собі так кажу. Мама так смачно готувала, я завжди казала, що вона могла б бути шеф-кухарем. На кожне свято підшукувала нові рецепти, щоб здивувати гостей, а ми обожнювали її страви.

Вона берегла традиції і, мов магніт, притягувала всю родину. Мала настільки позитивну енергетику, що до неї залюбки приходили всі. Цього Великодня ми також зібралися родинною, і здавалося, що мама разом із нами, що от-от вийде зі своєї кімнати, розпитає про все.

Її не стало пів року тому. «Не захотіла зимувати», – скрушно казав тато, який борювався за кожен мамин день на цьому світі. Він збув господарство, щоб весь час приділяти дружині, навчився робити уколи, перечитав десятки інструкцій медпрепаратів. І наперекір найгіршим прогнозам лікарів Бог таки дозволив їй пожити ще кілька літ. А тато вірив, що мама ще побуде. Ми всі вірили, робили що могли.

Але...

Стоїмо на цвинтарі. Кожен зі своїм болем. Зі своїми спогадами. Втираю сльозу, ховаючи в найглибший закуток душі думку, що, якби такі змінили щось у минулому, може, все було б інакше...

Скільки родин ідуть на Великдень найперше на кладовище... До тих, кого не вистачає найбільше. Страшно подумати, як багато сімей зустрічають свято без найрідніших людей.

Тут тихо і прибрано. Біля могили уже цвітуть квіти. Тільки «Христос Воскрес!» тут таке скорботне... ■

Власник луцького автобазару сплатить у бюджет міста понад 2 мільйони гривень за користування землею.

До цього бізнесмена зобов'язує рішення Господарського суду Волинської області, яким той задовольнив позовну заяву Волинської обласної прокуратури в інтересах держави.

Прокурори з'ясували, що підприємство ще у 2016 році набуло у власність нежитлові приміщення, розташовані на ділянці площею понад шість гектарів. Договору оренди землі підприємець не уклав, відтак безоплатно користувався територією. Тепер він змушений компенсувати місту недоотримані надходження.

ФОТО ІЗ САЙТУ VOLYNPOST.COM.UA

470 дітей вбили в Україні росіяни, ще 948 неповнолітнім завдали поранень. Про це інформує Офіс Генерального прокурора.

«Китайського озброєння зараз на нашому фронті не бачимо». Так секретар РНБО Олександр Данилов прокоментував статтю The Washington Post, що в опублікованих в інтернеті «секретних документах» нібито є інформація про те, що Китай погодився надати летальну допомогу росії.

ФОТО ІЗ САЙТУ РБК.UA

Словаччина завершила передачу всіх 13 обіцяних винищувачів МіГ-29 Україні. Про це заявив міністр оборони Словаччини Ярослав Надь.

Половина українців отримує менше 10 тисяч гривень: протягом 2022 року 1,99 млн осіб мали зарплату, меншу або на рівні мінімальної, ще 1,92 млн людей заробляли до 10 тисяч гривень на місяць. Всього в Україні 8,6 млн найманих працівників (дані на грудень 2022 року).

Окупанти перекирили плаваючі модулями вхід до Севастопольської бухти, де базується чорноморський флот РФ.

Крила, обпалені війною

Навіщо харків'янка Любов Бєсєда збирає рушники з волинською вишивкою

Вона має за 70 літ і над усе хоче повернутися у рідні Дергачі, у свою світлицю з бабусиною прядкою. Не зраджує своїй природі й тут: тимчасове житло дуже скромне, але й вишиване

Оксана КОВАЛЕНКО

«РОЗДАЛА «ДРОВА» І ЗРОБИЛА СОБІ МУЗЕЙ»

У селі Романівка Луцького району мешкає незвичайна жінка. Звати її Любов Василівна Бєсєда. На Волині вона опинилася минулої весни, коли рятувала своє й чоловікове життя від бомбардувань. У селі вони займають невеличку кімнатку в хатині, яку надали для проживання переселенцям луцькі власники. Любов Василівна оцінює, що заїхала рівно за тисячу кілометрів від дому. Опише нове життя з напівіронічною усмішкою, хоч має чоловіка-інваліда й непрості побутові умови. А розмовляє так «по-своєму», що заслухаєшся: «Тоді тікалося так, що навіть діда роздітого вкинула в таксі – без зубів, без шапки, у самих шарпетках. Хату закрила, фірку закрила, а снаряди літали і перед двором, і всюди... В центр, де збір був на евакуацію, ми поспішли всілякі! Бог допоміг... З Луцька нас по селах розподіляла місцева влада. Кого куди...».

Вона мріє розвісити «красивлючі» сувеніри з Романівки у своїй світлиці в Дергачах.

У рідних Дергачах, які з часом перетворилися із великого села на містечко (до війни мало 18 тисяч жителів), чим тільки не займалася: «Як звичайна сільська жінка, і по трое свиней держала, нутрії, кролі. Було 20 соток огорода. Працювала охоронницею, а щоб у дітей було все, то ще й по людях ходила шпалери клеїти. Знаю, що треба вставати раненько і бігати. Щоб щось мати – треба рук не покладати». Поняття «мати» в Любові Василівні інакше, аніж у більшості. Приміром, вона закінчила курси з виготовлення квітів, а якогось дня позбулася меблів і дві кімнати у домі присвятила українській світлиці, бо так їй мріялося. Тож оселя Бєсєд у Дергачах була дуже відомою: місцеві мешканці ходили туди на екскурсії. Пані Люба захоплено розповідає: «Я збирала прядки, корита, довбні, ступи, рушники... В мене стіни повністю в рушниках, розумієте? А ікони які під склом! Мебель – оті «дрова» – з однієї кімнати роздала по людям і зробила собі музей. Я 20 років тим жила... Перед війною шпалери купила – думала: «На старість наведу порядок, щоб у мене було красивлюче». Кацапи прийшли й навели порядок, не питаючи».

В нас же вишивка зовсім не така, як тут. Я от тільки гладко вмію, хрестинком – не сподобив Бог. Як оце побачу щось вишите... розумієте, я аж больна тим!

Чоловік Любові Бєсєди переживає тільки на інвалідному візку. У хатині нема де повернутися, кухня надворі, а воду треба доставати з глибокої криниці. Та жінка радіє, що є газ – отже, їй не треба палити гробку. Каже:

Це фрагмент експозиції, який прикрашає кабінет ліцею у сусідньому селі Радомишлі.

Може статися, що Лариса Борейко, організаторка виставки малюнків, колись поїде в гості в Дергачі.

жінку від думок про дому: «Як цим людям адаптуватися, ще протриматися – війна затягується, вони вже рік пережили, а все ще повертатися не можна назавд? Це дуже болюча тема. От Любов Василівна якась зауважила, що помалювала би, і я захопилася за цю ідею, купила необхідне і сказала: «Давайте потрошку творити». Спочатку виконала маленькі малюночки, а потім більші. І талановито, й бачення оригінальне. Потому була зустріч із учнями 6–7 класів, вона провела майстер-клас, і я радію, що має багато творчих планів. А наші педагоги зі школьниками вибудували паралель між малюнками Катерини Білокур, Марії Примаченко і сьогоденням».

МАЙСТЕР-КЛАС ДЛЯ ВОЛИНСЬКИХ ДІТЕЙ

Серед хистів Любові Бєсєди – художній дар. Ще донедавна в Дергачах красувався Будинок культури, який ця жінка оздоблювала разом із дочкою. Тепер там руїна. Зате у стінах волинського ліцею «оселилася» перша творча виставка гості із Харківщини. Подбала про це директорка Радомишльського ліцею Боратинської селищної ради, а також депутатка цієї ради Лариса Борейко. Олівці й ватман, із вболіванням зауважує вона, хай трохи допомагають відволікати таку особливу

Цьому фрагменту посуду – щонайменше 200 років! Тризуб розміром 5x4 сантиметри.

ньюоруській кераміці майстри зображали солярні знаки: коло, хрест та рідко тризуб. Наразі у Володимирі археологи зібрали величезну колекцію з понад 15 знайдених клеймлених донецьких гончарного посуду. Виявили також залишки горщиків XII–XIII століть, пічних кахель, амфор, рідкісних скляних прикрас, а також металеві хрестики, гральні кості, кістяний амулет із рунами та пригорщу митної пломби, якими князі маркували власні товари. ■

Спеціальний репортаж

Діти написали відмову від Леонтія Яцука, а одну Марію Петлюк колишні сусіди забрали на весілля сина...

Закінчення. Початок на с. 1, 12

Катерина ЗУБЧУК

ПІСЛЯ ЖОРСТОКИХ ПОБОВІВ ВТРАТИЛА ЗІР...

З наймолодшою підопічною Іриною Казимировою ми теж поспілкувалися. І в цьому нам допомогла соціальний педагог-психолог закладу Світлана Луцук, яка і за службовими обов'язками, і як людина, котра пройнялася непростю долею підопічної, багато знає про пережите нею. Народилася Ірина на Донеччині. Два роки мала, як залишилася сиротою й потрапила на Волинь – у Володимир-Волинський інтернат. Сталося це після того, «як маму зарізали, а тата посадили в тюрму». Потім було Торчинське профтехучилище, де дівчина вчилася на кондитера. Повернення в Макіївку – в те місце, де народилася, завжди людину тягне. І нарешті сумнозвісна поїздка в Москву, куди свого часу багато хто вирушав на заробітки. Там обіцяли влаштувати на роботу продавцем, та це був обман. Одне слово, закінчилося тим, що дівчинку якийсь таджик, як каже Ірина, жорстоко побив. Три дні вона сиділа десь у каналізації, а поки її знайшли й доправили до лікарні.

Переселенці Людмилі Дикій так на Волині сподобалося, що вона готова купити тут житло.

не помінялося. Є у відділенні зовсім самотні, а в глибокій старості й безпомічні люди, як Марія Петлюк, а є й такі, котрі при живих синах чи дочках опинилися тут. ...Ми розмовляли з Леонтієм Яцуком, якому торік минуло шістьдесят. Він із села Веселе, що на Рожищенщині.

– Дружини мав, – розповідає, – хоч і не розписаний був з нею, але майже двадцять п'ять літ прожили ми разом. Сина й дочку вистригали в голові Ірина втратила зір. Через це й стала безпомічною. Як же знову на Волинь потрапила? Виявляється, Торчин був єдиним офіційним місцем її перебування, яке можна було протестувати. Тож і лікарні її відправили в це селище. Тоді й стала мешканкою відділення дитячого догляду для постійного проживання в Білостоці. Тут вона уже шість років.

Це, мабуть, той випадок, коли, як казала завідувачка відділення Марія Апіваліна, чоловіки часто самі себе доводять до такого стану (відомо, яким способом життя), що, як мовиться, вже пропадають. А місцева влада бачить, що гине людина (це ж все-таки жива душа), – й по можливості приходять на допомогу. А як же діти? Коли про це зайшла мова, то стало зрозуміло, що це ще одна історія могла б бути: і син, і в дочка Леонтія Яцука мали судимість. Відсиділи, вийшли на волю. Нове життя ніби почали – у них зараз, за словами чоловіка, свої сім'ї, клопоти. Леонтій Олексійович каже:

– Діти написали відмову від мене, бо інакше б сюди не взяли... Він не має на них образи, бо ж навіть, виявляється, часом і приїжджають до нього, онуків при-

«СИН І ДОЧКА НАПИСАЛИ ВІДКАЗНІ ЗАЯВИ, БО ІНАКШЕ Б МЕНЕ СЮДИ НЕ ВЗЯЛИ»

За багато літ журналістської роботи не раз доводилося бувати в таких, як ми кажемо, будинках для престарілих людей. І завжди покидала їх із печалю на душі: що не підопічний – то інша доля, інколи дуже трагічна, через що, власне, й доживають віку в казенному домі. Найстрашніше, здавалося, коли це трапляється при живих дітях. Після почутого й побаченого цього разу напрошувався висновок, що за кілька десятиліть нічого

Світлана Луцук пройнялася непростю долею підопічної Ірини Казимирової.

«Що не підопічний – то інша доля, інколи дуже трагічна, через що, власне, й доживають віку в казенному домі. Найстрашніше, здавалося, коли це трапляється при живих дітях.»

Син потім переїхав у Вінницю – в Центр реабілітації паралімпійців тренується, а Надія Василівна залишилася тут і вже по можливості обжилася. Про рідне місто не може говорити без сліз, знаючи, що воно розбите.

Ірина Казимирова

гою дітей відбудую – повивбавіні вікна заміню ще на кращі». У кімнаті з Оленою Шульгою живе її землячка Людмила Дика. Як сама жінка представилася, баба Люда. Вони зустрілися в Запоріжжі в центрі реабілітації, то так уже й тримаються купки.

– В Оріховому моя квартира поки що ціла, – розповідає Людмила Василівна, пригадуючи, як то вона покидала свою домівку: – По сусідству в дитячому садочку розлучена, семеро дітей – п'ятеро синів і дві доньки – вже дорослі. Наймолодший Женя, якому 31, воює на Харківщині. – Пів року тому, як Оріхове дуже бомбили, нас вивезли в Запоріжжя, жили в центрі реабілітації для дітей, яких ще раніше евакуювали, – розповідає. – А як вже і там стало небезпечно, то сказали, що відправлять на Захід України. Четверо нас їхало на Волинь. Оскільки я була на мільячів після операції на шийці стегна, то потрапила сюди.

Жінка добре розмовляє українською мовою. Коли звернула на це увагу, то почула:

– А я ж в українській школі вчилася й люблю рідну мову... Живе тут, а думками в своєму Оріховому. Знає (із подругою, яка залишилася там, передзвонюючись), що дуже розбите її місто. Але, «дай Бог, будинок вціліє – аби були стіни й дах, то з допомо-

– Мені так на Волині сподобалося (природа чудова, люди привітні), що хочеться продати свою квартиру в Оріховому й купити житло тут.

Але насамперед треба дочекатися Перемоги. І прощаємося на тому, аби ця наша спільна мрія, яка дається Українці високою ціною, швидше збулася. ■

РЕКЛАМА

Фотофакт

12 яєць – як символ 12 апостолів

Такий пасхальний вінок створив славнозвісний митець із Володимира Анатолій Бойко. Виріб – із 12 різьблених гусячих яєць, оздоблених бурштином та позолотою. Майстер розповів, що їх не випадково саме 12: стільки було апостолів, найближчих учнів Ісуса Христа, і стільки місяців у році. Бурштинові сердечка поміж яйцями тем сімволічні. Вони означають любов до ближнього, до українців і до всієї України. ■

Колесо історії

У Володимирі археологи викопали дно давньоруського горщика із тавром тризуба

Знахідку виявили під час досліджень історичної місцини поблизу корпусу Ліцею імені Олександра Цинкаловського. Розкопки вирішили провести перед тим, як на тій території спорудять укріття

Софія ГАВРИЛУК

У княжому місті під час дослідження урочища Апостольщина археологи знайшли денце гончарного горщика періоду XII–XIII століть із клеймом тризуба. «Це особливий та рідкісний вид посуду», – прокоментував «Суспільному» науковий співробітник Охоронної археологічної служби України Віктор Баюк. Особистий князівський герб (зображення тризуба), припускає археолог, на денця посуду ставили на тих виробництвах, котримі управляв сам князь. Віктор Баюк зазначив, що здебільшого на дав-

Володимир-Волинський ліцей

ньюоруській кераміці майстри зображали солярні знаки: коло, хрест та рідко тризуб. Наразі у Володимирі археологи зібрали величезну колекцію з понад 15 знайдених клеймлених донецьких гончарного посуду. Виявили також залишки горщиків XII–XIII століть, пічних кахель, амфор, рідкісних скляних прикрас, а також металеві хрестики, гральні кості, кістяний амулет із рунами та пригорщу митної пломби, якими князі маркували власні товари. ■

Фото Віктора БАЮКА.

ПОЛІЦІЯ ОХОРОНИ ВОЛИНИ: БЕЗПЕКУ СВОГО ЖИТЛА ДОВІРИЛИ МАЙЖЕ 5 ТИСЯЧ ВОЛИНЯН

Забезпечення безпеки майна громадян та інших форм власності, запобігання правопорушенням і їх припинення, охорона громадського порядку – ось перелік тих завдань, над вирішенням яких щодня працюють підрозділи Управління поліції охорони Волинської області.

– Мешканцям Волинської області доступний весь спектр наших послуг: від охорони житла до персональної охорони фізичної особи. Найпопулярнішою послугою є охорона житла громадян. Хочемо, щоб люди спокійно йшли на роботу чи навчання, їхали у відпустку і не хвилювалися, що до їхньої оселі можуть завітати непрохані гості. За допомогою нашої сучаснішої засобів охоронної сигналізації та мобільності наших груп реагування ми забезпечуємо охорону квартир та будинків громадян від несанкціонованого проникнення. Плата за охорону квартири сьогодні становить від 300 грн на місяць, – каже начальник Управління поліції охорони Волинської області полковник поліції Ярослав Косинець.

ВАШ ДІМ - ВАША ФОРТЕЦЯ. ПОЛІЦІЯ ОХОРОНИ. ЗАМОВЛЕННЯ ОХОРОНИ 9899. Image of a house and a police officer.

Поліція охорони області надає громадянам повний комплекс охоронних послуг. За останні п'ять років наша служба пройшла два етапи модернізації та технічного переоснащення. Оптимізація роботи та створення

зручних надійних послуг охорони для замовника – це наше кредо.

Коефіцієнт надійності нашої роботи 99.9%. Крім того, при Департаменті поліції охорони створено Центр сертифікації та випробування обладнання охоронного призначення, функціонує цілодобова безкоштовна телефонна «гаряча лінія» 9899, де можна отримати будь-яку інформацію про нашу діяльність та послуги.

На сьогодні безпеку свого житла нам довірили майже 5 тисяч волинян.

Нагадаємо, що до 30 квітня 2023 року діє всеукраїнський проєкт «Варта вашої оселі». Для мешканців, які оформлять заявку на обладнання свого житла сигналізацією, вартість за монтажні роботи становитиме 99 гривень.

Детальніше дізнатися про всі послуги поліції охорони можна на сайті <https://securitypolice.com.ua>, або за номером телефону 9899 (безкоштовно з мобільних). Чекаємо на ваше звернення!

Пульс тижня**У Луцьку та Рівному – найменші зарплати серед обласних центрів Заходу**

Серед усіх великих міст найбільше заробляють жителі Києва – в середньому 18 500 грн

Леонід ОЛІЙНИК

У столиці різниця у фактичній оплаті праці величезна: від 110 000 грн у full stack програмістів до 9 200 грн у прибиральниць. На другому місці, за даними великого кадрового порталу, є Львів, де в середньому платять 16 500 грн.

Одразу у трьох містах середня зарплата становить 16 000 грн: у Дніпрі, Одесі, Ужгороді.

У Луцьку та Рівному працівники отримують 14000 гривень, у сусідніх Тернополі – 14400 грн, Чернівцях – 15000 грн, Івано-Франківську – 15000.

Найнижчі зарплати зафіксовані у Кривому Розі та Сумах – в середньому 12 500 грн. Дещо більше платять у Запоріжжі – в середньому 12 800 грн. ■

Фотопастки наловили крадіїв лісу на Камінь-Каширщині

У районі з допомогою фотофіксації встановлюють осіб, причетних до самовільних рубок деревини

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Серед крадіїв – жителі села Верхи. Вони незаконно заготовили деревину та перевезли на приватну пилораму. Сума збитків – понад 36 тисяч гривень, за що вже передбачено кримінальну відповідальність, повідомляє Поліський лісовий офіс. На місце події викликали поліцію.

З допомогою фотопастки тижнем раніше лісова охорона цієї ж філії – «Камінь-Каширське лісове господарство» – на самовільній порубці затримала жителів села Воєгоща. За цим фактом складено адмінпротокол. ■

І бочки не прислали, і аванс не повернули

Черговою жертвою дурисвітів став 36-річний житель Берестечка

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Чоловік знайшов в інтернеті оголошення про продаж потрібних у хазяйстві металевих бочок.

Замовив чотири таких ємності і переказав на банківську картку продавця 1400 гривень авансу. Замовленого товару чоловік так і не побачив.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області відомості про цю подію внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 190 КК України.

Правоохоронці вже вкотре закликають земляків не довіряти сумнівним оголошенням. ■

Ера атомної енергетики в Німеччині закінчилась: 16 квітня влада цієї країни від'єднала від мережі три останні атомні електростанції. Це зроблено заради безпеки – щоб не страждали люди та довкілля в разі аварії.

У Фінляндії розпочав свою роботу найбільший у Європі атомний реактор «Олкіуото 3». Його завдання – посилити енергетичну безпеку після припинення росією постачання газу та електроенергії. Реактор будували з 2004 року, він забезпечуватиме 14% потреби країни в електриці.

Іран засудив до тюремного ув'язнення 10 військовослужбовців за звинуваченням у причетності до збиття пасажирського літака МАУ у 2020 році, в результаті якого загинули 176 осіб.

Для розмінування України може знадобитися десятиліття. Про це інформує розвідка Британії. Щодня надходять повідомлення про жертви серед цивільного населення, пов'язані з вибуховими пристроями. Найбільше страждають на сьогодні Херсонська та Харківська області.

Україна вже закупила обладнання для відбору, оцифрування і зберігання ДНК-зразків військовослужбовців.

Брати наші менші**На сільській вулиці стало однією закоханою парою більше**

Фото Ігора БОГОНОСА.

Так повелося на нашій Волині, що не уявляємо краси рідного краю без лелек. Їхнє весняне клекотіння вже кілька років поспіль нагадує мені схожу на легенду історію, яку розповіли жителі селища Сенкевичівка Городищенської територіальної громади

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

У їхньому поселенні лелеча пара «змурувала» на водонапірній башті затишне гніздо, та однієї непогожої днини мрії крилатих про щастя в ньому кількома подихами зруйнувала велика буря.

Боцйони сумно кружляли над обжитим місцем, а жалісливі сенкевичівці ладні були власноруч допомогти білокрилому сімейству, до якого звикли, наче до рідного. Доки думали, як дістатися догори, в небі над селищем заклопотаною зграєю збиралася чимала пташина родина: зліталася не просто подивитися на біду – з усієї округи несла в дзьобах галузки. З них боцйони збудували нове житло. Люди ще довго чудувалися тій неймовірній взаємодопомозі. У тій лелечій оселі відтоді виросло кілька потомств.

А цьогоріч, напевне, дуже засумували за домою, бо поспішили з вирію дуже ранньої холодної весни, розповів ексголова Сенкевичівської селищної ради Василь Редчук.

Схожу зворушливу пригоду цими днями «Волині» повідали жителі села Борочиче Мар'янівської територіальної громади. На вулиці Садовій лелеча сім'я «прописалася» років 10 тому. Красиву пару борочиченці завше виглядали як провісницю весни. Її прощальне коло над селом вішувало їм, що зима не за горами. І навіть коли одного зимового вечора задимлене гніздо на стовпі стало причиною замикання електромережі, люди, яким довелося деякий час бути без світла, на його будівничих не нарікали, а перейнялися пташиним клопотом,

Михайло Дуб'юк вимостив гіллям у залізному каркасі «підлогу».

«В небі над селищем заклопотаною зграєю збиралася чимала пташина родина: зліталася не просто подивитися на біду – з усієї округи несла в дзьобах галузки.»

наче людським: втратити дім – то зазнати великого болю.

Зарадити йому вирішили нагуртом. Сім'я Ніни й Ігора Богоносів наприкінці зими зателефонувала до головного інженера Горохівської філії ПрАТ «Волинсьобленерго» Сергія Шнайдера. Бригада електромонтерів не барилася й професійно закріпила на місці колишньої «дерев'яної» бузькової хати міцний металевий каркас майбутнього житла.

Попри нераскінченні сільські клопоти чоловіче товариство знайшло час нарізати потрібного віття. З допомогою дра-

бини Михайло Дуб'юк і Сергій Павліщук вимостили ним у залізному каркасі «підлогу». Без неї осело птахи не визнають. Словом, зробити хорошу справу люди встигли вчасно: ще з однією закоханою парою (нехай і пташиною) їхня вулиця буде ще красивішою – і виглядом, і почуттями.

Птахи довірилися людям, однак по-хазяйськи переключили все галуззя на свій лад, над підлогою «звели» «стіни»... Сидять собі тепер, цілються й чекають лелечат.

За словами Сергія Шнайдера, лише цієї весни до енергетиків Горохівщини з проханнями «реконструювати» пошкоджені лелечі гнізда звернулися жителі Борочича, Полюхна, Новостава та ще трьох сіл Горохівської, Берестечківської та Мар'янівської територіальних громад. З легкої руки енергетиків, у всіх оселях, збудованих з добрими намірами, бузьки прижилися. ■

Проблема**На Любешівщині підтоплено чотири тисячі гектарів сільгоспугідь**

Квітневі дощі додають ще більше води, зокрема, у річці Прип'ять

Олена ВОЛИНЕЦЬ

По окремих меліоративних системах, за інформацією Любешівської селищної ради, ситуація з підтопленням така: Підкормільська – 80, Дольська – 1, Коростинська – 450, Заріцька – 600, Залізницька – 550, Бихівська – 270, Цирська – 850, Гірківська – 900, Тобільська – 200 гектарів.

Невтішніша ситуація і в більшості інших регіонів Волині. Як сказав нещодавно в інтерв'ю «Суспільному. Луцьк» голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Волині Руслан Хомич із села Кроватка, що на Рожищенщині, 40 відсотків земель його господарства підтоплені. Якщо дощі й припиняться, то мене тижнів два мінімум, поки земля підсохне, щоб можна було сіяти. А там, де плесо з водою, за його словами, то й півтора місяця мине, а тоді вже й сіяти щось пізно буде. ■

Будьте обережні!**Молода сім'я з немовлям отруїлася чадним газом**

Минулого тижня до Рокитнівської центральної районної лікарні з діагнозом отруєння чадним газом від пичного опалення були госпіталізовані жителі села Рокитне Сарненського району

Інна НОВИК

До медзакладу потрапили 23-річний чоловік, 22-літня жінка та дитина 2022 року народження. Їхній стан лікарі оцінюють як середньої важкості. Наразі остаточні обставини отруєння встановлюються.

Рятувальники вкотре нагадують громадянам, що чадний газ не має запаху, безбарвний і його неможливо відчутти.

Основними причинами отруєння чадним газом є відсутність тяги в димових та вентиляційних каналах, недотримання правил безпечного використання газу в побуті та правил безпеки систем газопостачання. ■

У номер!**У Ковелі чоловіка побили на очах у поліцейських**

Інцидент трапився біля автостанції на бульварі Лесі Українки у місті залізничників

Ірусина ПРИХОДЬКО

Мешканець Маневичів шов на автобус від своєї знайомої і дорогою вживав якийсь напій. Правоохоронці припустили, що це може бути алкоголь, і підійшли до перехожого. Чоловік почав знімати їх на телефон і зазначив, що вживає енергетик.

На відео видно, що біля молодика разом із поліцейськими стояв ще якийсь чоловік, якого вони називали «Петровичем». Мабуть, він мав виступити в якості свідка під час оформлення протоколу.

Раптом незнайомиць став погрожувати хлопцеві, що розіб'є його гаджет, якщо той не перестане знімати. Через кілька хвилин він накинувся на нього з кулаками. Поліцейські на це ніяк не відреагували. ■

Увага, конкурс!

Розгадайте, чий саме портрет ми заховали

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані – не пошкодуєте!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-11 (2023)

Сьогодні у гранатобузі ми заховали фото дуже знаменитої людини. А розкрити, хто це, допоможе вам також відомий твір, у якому згадуються магія; «чорне рядно»; родичка; вид спорту; популярна газета; діалог; обряд на Харківщині; буває худий і чорний; його не отримує «сімка» серед особливих стрільців; популярний обман, але навпаки. *Останнє слово цього твору, який ви розгадаєте, і введе вас на фразу знаменитого українця, яку ви чули сотні разів.*

Чиє фото знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 28 квітня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залушний, Житомирщина)).

Більше про конкурс, його умови, чому саме світлина ми заховали у 9-му турі – шукайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Христос Воскрес!
Воскресне і переможе Україна! ■

Слово – зброя!

Коли 19 років тому працівниця Горохівської районної централізованої бібліотечної системи й місцеві поети-самородки заснували літературний клуб «Натхнення», навіть ті, хто володіє даром чорного гумору, не сміли допустити, що в їхній поетичний всесвіт з попелища минулого століття виповзе слово «війна». Та в 2014-му воно стало перевертнем із букв «АТО», а з 2022-го українці від малого до старого по-своєму героїчно боронять Батьківщину від повномасштабної москальської агресії. «Таланти краян теж ревно слугують Перемозі», – розповіла директорка Горохівської центральної бібліотеки Ольга Єлісеєва, яка відкрила нещодавній зліт віршарів Горохівщини з красномовною назвою «Боронимо Україну словом»

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Учасники «Натхнення» старанно пишуть історію свого літературного клубу. Бува, з усмішками згадують, що 19 літ тому, можливо, й не вірили в доголіття своїх зустрічей. Мовляв, тоді при всіх закладах дозволяла клуби за інтересами створювали масово. Для керівників відділів культури рекомендація відкривати у містах і селах товариства кулінарів, рукодільниць, любителів книг та поціновувачів інших хобі надійшла «зверху». Один із таких тодішня директорка ЦБС Любов Лищишина назвала «Натхненням». Його учасниками запросила стати всіх, хто не просто пише вірші, а не може їх не писати.

Та «Натхнення» прижилося. У ньому, як у гарного роду – нема переводу поетам-початківцям. Тут шліфують свої доробки зрілі талановиті особистості, надбаннями яких є визнання, змістовні поетичні збірки. Місцем творчих зустрічей незмінно слугує світлиця Горохівської бібліотеки, а їх організаторкою учасники клубу обрали завідувачку відділу обслуговування Надію Бочковську.

Лейтмотивом чергової розмови пані Надія обрала слова Альберта Енштейна: «У світі немає абсолютної темряви. Темрява – це відсутність світла. У світі немає абсолютного холоду. Холод – це відсутність тепла. У світі немає абсолютного зла і ненависті – це відсутність добра і любові в

Декламування розпочали у сутінках, які асоціювали зі злом у слові «росія»...

Фото Наталії КОЛОС.

Кожну зустріч учасники літературного клубу «Натхнення» називають незабутньою і увічнюють світлиною.

«Учасниками «Натхнення» стали ті, хто не просто пише вірші, а не може їх не писати.»

наших серцях».

Авторські вірші, сповнені гніву до ворога, вдячності захисникам України за їхню мужність, жіночого чекання, читали перукарка Анна Жук, фельдшерка сімейної медицини Марія Ваврик, бібліотекарка Марія Лук'янова, вчителька Інна Яцура, студентки-агрономи відокремленого структурного підрозділу «Горохівський фаховий коледж Львівського національного університету природокористування» Влад Петрук, Яків Семенюк, Соломія Пиньковська, Тетяна Солтис, школярка із села Полюхне Софія Гутверт, вдова загиблого воїна Ольга Палій, майстриня поетичного слова Леся Кос. Декламування розпочали у сутінках, які асоціювали зі злом у слові «росія», продовжили в

обнадійливому мерехтінні ліхтариків, а закінчили новими творчими ідеями під яскравим сонячним промінням.

– Коли ж пишете такі щирі й мудрі рядки? – прозвучало запитання до юних віршарів – вихованців Марії Здинюк, викладачки української мови і літератури коледжу, теж присутньої на заході.

– Навіть тоді, коли йдемо селом чи полем, на заняттях і як дивимось новини про війну, оплакуємо загиблих... Бо війна закінчиться, а поезія – вічна, – розповіла молодь, і ця відповідь не потребує коментарів.

Вдячними слухачами на зустрічі обдарувань були працівники Горохівської міської ради, а Ольга Єлісеєва поділилася з «Волинню» творчою ідеєю: до 20-річчя, яке «Натхнення» відзначає в наступному році, бібліотека ініціює видання збірки з віршами учасників клубу. Книгу готують з вірою, що вона буде присвячена Перемозі. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».

Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 30 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – 30 грн + 10 (за сайт). Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продається у с. Озденіж Луцького району ділянка (0.25 га) під забудову. Тел. 050 02 51 370.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю неробочий мотоблок або коробку передач до мотоблока. Тел. 050 82 50 106.
- Куплю двигун-барабан, поворотний круг до фуражера, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.
- Продається трактор МТЗ-80, 1992 р. в., у дуже добромому стані. Тел. 095 43 85 889.

РІЗНЕ

- Продам цибулини сортових гладіолусів (с. Жидичин Луцького району).

Тел. 068 85 36 540.

- Продам за помірну ціну бджолосім'ю (можна з вуликами). Можлива доставка до Луцька. Тел. 050 43 83 686.
- Продам бджіл. Тел. 096 34 93 731.
- Продам вулики-лежаки (на 24 рамки) разом із бджолосім'ями (40 шт.), український виробник. Тел. 067 33 21 970.
- Недорого продаються (б/в) меблева румунська стінка (3.70 м) та холодильник «Дніпро» у робочому стані. Тел. 050 98 92 378.
- Продам металочерепицю (220 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (177 грн/кв. м), некондицію (160 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40, ціна 132 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20, ціна 84 грн/п. м). Тел. 095 89 96 834.
- Продам жом, торфобрикети, щербін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставляю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щербін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставляю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щербін, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам дійних кіз із козенятами (Луцький район). Тел.: 050 58 02 486, 050 24 74 684.
- Продам добру корову (порода голштинка), кіз і козенят (Луцький район). Тел. 068 72 54 104.
- Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559, 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

- Загублене посвідчення бійця-добровольця АТО/ООС, видане на ім'я Комариця Володимир Ярославович, вважати недійсним.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

22 квітня 2023 року минає два скорботних роки, як на 75-му році життя відійшла у Вічність моя мама

**Валентина
Василівна
КАЧАРОВСЬКА** –

найкраща у світі любляча матуся, чуйна і ввічлива, щирої душі, чесна і порядна, людина з великої літери, добрий, вірний та справжній друг, життєва порадиця, жінка чистих, гарних помислів і вчинків, чудовий, надзвичайно ерудований і приємний співрозмовник, висококваліфікований фахівець, що понад чотири десятиліття віддала чесному саможертвному і професійному служінню Волинському краю та Україні.

Мамо моя, незгасима зоре!
Сяєш мені і у радості, і в горі.
В сні завітаєш, мене приглубиш...
Знаю, що сина свого дуже любиш...
Завше мені нагадаєш про себе –
Першим підсніжником, хмаркою в небі,
Шелестом листя і співом пташиним...
От би побачити... Хоч на хвилину...
Висловить все, що раніш не сказала,
Нам би хвилиночки стало замало...
Подумки знову я лину до Тебе,
З болем і сумом вдивляючись в небо...
Згадую часто твоє влучне слово,
Пісню і казку, і щиро розмову,
І нелегку Твою долю жіночу,
Дні у труді і недоспані ночі...
Ти вже пробач мені, Мамо рідненька,
Що у тривозі боліло серденько...
Дякую, Рідна, за всю допомогу,
І у молитві звертаюсь до Бога...

Щира вдячність тим людям, що, незважаючи на різні життєві негаразди і непорозуміння, пам'ятають про неї, згадують її у своїх молитвах та відвідують на кладовищі, залишивши частку своєї душі у вигляді букету квітів.

Будь ласка, згадаймо про неї, пом'янімо її, зберігши добрі, яскраві і позитивні спогади, бо вона цього варта.

Завжди люблячий син
Роман КАЧАРОВСЬКИЙ.

Пульт тижня**На Волині з'явилися пернаті «переселенці-румуні»**

Йдеться про фазанів, яких лісівники випустили у дикую природу

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

280 цих барвистих птахів житимуть на території Ковельщини та Ківерцівщини. Як повідомляє Поліський лісовий офіс, тепер у наших лісах мешкатиме фазан румунський. Цей підвид відрізняється від звичайного лише забарвленням.

Пернатих випускають не відразу. Спочатку їх підгодовують у вольтері, спостерігають. Пугавку на волю отримують тільки найсильніші особини.

Фазани у нашому краї приживаються добре. На Горохівщині вже вирощують «суто волинських», не привезених з інших регіонів. Їх цієї осені «розселили» практично в усіх угіддях області – загалом випустили понад 1000 особин.

Лісівники навіть у природному середовищі намагаються додатково створити комфортні умови для птахів. Наприклад, встановлюють захисні споруди, де фазан може ховатися від хижаків. Такі конструкції водночас служать і підгодівельними майданчиками. ■

Похорони стануть дорожчими

У Луцьку з 13 квітня збільшилася вартість ритуальних послуг

Антон КАРАСЬ

Ціни зростають на копання могил та оформлення свідоцтва про поховання.

Таке рішення ухвалили члени виконавчого комітету Луцької міськради.

Здорощання пояснили збільшенням розміру мінімальної заробітної плати та підвищенням цін на пально-мастильні матеріали.

Тепер, щоб викопати двометрову могилу механізованим способом, рідним померлого доведеться заплатити у літній період 966,49 грн, а якщо без техніки – 2011,31 грн. Оформлення свідоцтва коштуватиме 20 гривень. ■

У Ковелі на вулиці Тараса Шевченка висадили 57 сакур. Саджанці подарував місту місцевий підприємець Роман Дідицький. Раніше він також прикрасив цими декоративними деревами парк імені Тараса Шевченка, бульвар Лесі Українки, вулиці Незалежності та Левка Лук'яненка.

У тимчасово окупованому Криму російські загарбники встановлюють камери відеоспостереження вздовж залізниць, щоб виявити партизанів. Про це інформує Центр національного спротиву.

Ті, хто отримує російські паспорти в окупованих регіонах, можуть бути в першу чергу депортовані чи мобілізовані ворогом. На захопленій території Луганщини так звані районні адміністрації складають списки власників російських паспортів для передачі у «військкомати». У так званій лнр оголосили призов на військову службу 18-річних.

Редакційний щоденник

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редакторка відділу інформації газети «Волинь» Ірина КРАВЧУК

«Не спіши...» – завжди казали мені близькі, коли мій юнацький максималізм брав гору над здоровим глуздом. Щоправда, у підлітковому віці мені не хотілося влаштовувати особисте життя, натомість мріяла зробити щось «велике». Надмірні вимоги до себе і категоричність (криза ідентичності), як пише німецький психолог Ерік Еріксон, є нормальним розвитком особистості. Але це якщо ти не втиг нічого за цей період начудити. Свою ж витівку я запам'ятаю назавжди

МАМУ ТРЕБА СЛУХАТИ!

Якогось зимового вечора вирішила допомагати знайомим організувати творчий вечір на одній із фотостудій Луцька. Пора була пізня, батьки просили залишитися, але таки поїхала туди. Довго шукала потрібний будинок. Це був закритий двір із бродячими собаками. Через вікно побачила, що дійство вже розпочалося. Втім, зустріч виявилася зовсім не такою, як я собі гадала: люди курили, випивали, але і бринькання гітар також чулося. Не наважилася зайти. Дорогою додому сильно змерзла. Вже наступного дня – висока температура і кашель. Лікарі сказали, що це грип. Хвороба не пройшла без проблемно, мені діагностували згодом купу ускладнень, найгіршим із яких став невроз (тривожний розлад психіки).

Це було дуже дивно: в останні дні лікарняного мене раптово налякав телевізор. Здалося, що ніколи не бачила його раніше. Коли перевела погляд на диван, стало ще гірше. Зрозуміла, що боюся всіх предметів у кімнаті. Пояснити, що відбувається, не могла ні собі, ні рідним. Питань у голові було стільки, що здавалося: вона от-от вибухне. Наступного дня намагалася спати якомога більше, прокидатися було страшно...

ВИГНАТИ «НЕЧИСТЬ» НЕ ЗМОГЛА НАВІТЬ СВЯТА ВОДА

Стривожені батьки старалися всіляко мені допомогти. А глибоко віруючі знайомі порадили звернутися до бабусь, які вмійють «викачувати яйця». Вирішили, що зайвим це не буде, тож поїхали до однієї такої жіночки, яка після сеансу наголосила: «Головне вірити в Бога, а вся нечисть,

Як я здуріла у 17

Питань у голові було стільки, що здавалося: вона от-от вибухне.

яка до тебе причепилася, зникне, якщо будеш вмиватися свяченою водою».

У надії, що це допоможе, минуло ще кілька тижнів. За цей час я буквально сходила з розуму, була впевнена, що тепер завжди життя буде нестерпним. Впоратися із цим мені дуже допомагала мама, яка врешті відвела мене до психотерапевта. Лікування тривало кілька місяців. Ще пів року реабілітувалася.

На жаль, повністю стереотип щодо допомоги «мозгоправа» ще не викоринився.

Після такого випробування стала дуже обережно ставитися до народного лікування. А за спроби зцілення лише молитвою і яйцями взагалі притягувала б до відповідальності.

Можливо, сеанси у таких цілительок і допомогли комусь, але це радше самонавіювання. Уявімо: людина, яка боїться собак, пішла позбуватися страху народними методами. Над її головою спалили жменю свяченого зілля, пошептали щось на вухо, вибили у склянку куряче яйце, а потім переконливо сказали, що «всі напасті залишилися у жовтку». Пощастить, якщо у людини незначна проблема, яка не шкодить її фізіологічному здоров'ю. Тоді через сліпу віру в проведений обряд вона і справді може відчути полегшення. Американський психолог Роберт Розенталь назвав цей феномен ефектом Пігмаліона (або Розенталя), який полягає в тому, що сильне очікування людиною здійснення якогось пророцтва здебільшого визначає її подальші дії та викликає реакції навколишніх, що провокує реалізацію передбачення.

Втім, якщо лікуватися молитвою прийшли люди з недугою, як у мене, – наслідки можуть бути летальними. Бо, як каже відомий український психотерапевт Олег Чабан, є розлади нейрорхімічні, тобто зміни у головному мозку, які вилікувати без допомоги спеціаліста майже неможливо.

– Знижується інтелектуальна, фізична та емоційна активність. З'являється безперервне порушення сну. Люди часто намагаються пояснити цей стан різними зовнішніми факторами. А насправді це захворювання виникло через серйозний подразник, і його варто лікувати зі спеціалістом, – каже психотерапевт.

ЗВЕРТАТИСЯ ДО ПСИХОТЕРАПЕВТА НЕ СОРОМНО

У період радянської влади про проблеми з психікою не говорили, вони ретельно приховувалися. А відомі на той час психіатри Євгеній Попов та Іван Соколянський взагалі заперечували існування людської психіки та свідомості. З часом поняття «психотерапія» перестало використовуватися. Тому громадяни СРСР здебільшого не розуміли, чи є у них якісь розлади, а коли стикалися з людиною, у якої вони яскраво виражені, просто її застергали.

Нині в Україні ця галузь медицини давно вийшла з підпілля. А після початку повномасштабної війни стала однією з найбільш затребуваних. Утім, повністю стереотип щодо допомоги «мозгоправа» ще не викоринився. Цей висновок я зробила з особистого досвіду. Часто, коли люди дізнаються, що я лікувалася від неврозу, дивуються і дивляться трохи скося. Сподіваюсь, невдовзі вони зрозуміють, що похід до психолога нічим не відрізняється від за візиту до стоматолога. Й часто без нього не обійтись. ■

Хороша новина**Не дочекалися Великодня: на пошті у центрі Луцька розгулювали курчата**

Склася враження, що вони щойно вилупилися з крашанок

Ірусина ПРИХОДЬКО

У відділенні Укрпошти №16 на вулиці Ковельській відвідувачів дивує оригінальна великодня інсталяція. Такі яскраві декорації тамтешні працівники традиційно облаштовують на великі свята. Втім, цього року композиція виявилася дуже незвичною: поруч із пасками, писанками та квітами бігали маленькі курчатка. Як розповіла керівниця відділення Наталія Шверда, пташенят поштовиком приніс клієнт. Чоловік сказав, що йому дуже сподобалися святкові декорації, але він вирішив їх ще й оживити. Вийшло прикольненько.

Відео з поштового відділення – за цим QR-кодом.

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗУЄ

добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:

- курчата (бройлер, іспанка, несучка);
- каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
- гусенята (легард, лінда);
- індичата БІГБ.

Акція
Комбікорм
18,99 грн

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

- 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
- 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
- 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

П П БУРМАКА Н.П.

22, 29 квітня

ефективне лікування від

**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

ліц. АБ №539362 МОЗУ від 22.04.10

■ Футбол

Фото Олександра ПРИХОДЬКА.

У першому таймі протистояння харків'ян і рівнян нагадувало гру у водне поло, тому в перерві поєдинку працівникам стадіону «Авангард» в Ужгороді довелося взути чоботи і взяти в руки вила, щоб трохи спустити воду з газону.

«Верес» забив 5 голів у ворота «Металіста», але... не переміг

Бо також пропустив 5 м'ячів у відповідь

Петро ПАС

Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 21-го туру: «Минай» – «Кривбас» – 1:0, «Інгулець» – «Колос» – 0:1, «Рух» – «Динамо» – 1:1, «Металіст» – «Верес» – 5:5, «Зоря» – «Дніпро-1» – 2:1, «Металіст 1925» – «Олександрія» – 0:0, «Шахтар» – «Львів» – 2:0, «Чорноморець» – «Ворскла» – 0:1.

Матч між «Металістом» та «Вересом»,

Матч між «Металістом» та «Вересом», який уперше в історії чемпіонатів України завершився з рахунком 5:5, – це повторення найрезультативнішого поєдинку в історії чемпіонатів України. Серед рекордсменів є і луцька «Волинь», яка 2015 року знищила вдома запорізький «Металург» – 9:1.

який уперше в історії чемпіонатів України завершився з рахунком 5:5, виявився найрезультативнішим у нинішньому сезоні. При цьому обидві команди повторили рекорд УПЛ за кількістю м'ячів, забитих в одному поєдинку, а також встановили нове досягнення ліги за кількістю невідпорних ударів у першому таймі – 7.

РАНИШЕ 10 М'ЯЧІВ БУЛО ЗАБИТО У МАТЧАХ:

«Шахтар» (Донецьк) – «Торпедо» (Запоріжжя) – 9:1 (1997 рік), «Шахтар» (Донецьк) – «Ворскла» (Полтава) – 7:3 (1998), «Нива» (Тернопіль) – «Динамо» (Київ) – 3:7 (2000), «Динамо» (Київ) – «Металург» (Донецьк) – 9:1 (2013), «Волинь» (Луцьк) – «Металург» (Запоріжжя) – 9:1 (2015), «Говерла» (Ужгород) – «Шахтар» (Донецьк) – 3:7 (2015).

– 5:5 – це, мабуть, класно для глядачів. Багато забитих голів. Але я вважаю, що ми сьогодні втратили два очки, – заявив після фінального свистка головний тренер рівненського «Вереса» Юрій Вірт. – Ми дуже невдало розпочали гру. За перші десять хви-

лин «Металіст» забив двічі після суто індивідуальних наших помилок. Довелося думати, як повертатися в гру. На щастя, команда зуміла проявити характер, зрівняти рахунок. Потім сталася голева перестрілка, яка дала змогу харків'янам зберегти лідерство до перерви – 4:3.

У перерві я казав команді, що нам потрібно додавати, більш активно використовувати фланги, тому що суперник закривав центр поля... У другому таймі увімкнули швидкість, вийшли вперед. Гра давалася, і мали забивати ще. Дмитро Кльоц повинен був закривати гру. Ще мали хороші моменти, в яких прекрасно зіграв голкіпер «Металіста». У підсумку все це призвело до пропущеного голу і до втрати двох очок. Загалом по другому тайму ми заслугоували на більше, ніж нічию...» – не приховував свого розчарування пан Вірт, адже його команда уже не виграє протягом 10 ігор (за цей час зіграла тричі унічию та зазнала 7 поразок) і тепер від зони вильоту у Першу лігу команду відділяє всього одне очко.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ НА РАНОК 19 КВІТНЯ:						
М	Команда	І	В	Н	П	О
1	«Шахтар» (Донецьк)	21	16	4	1	52:15
2	«Дніпро-1» (Дніпро)	20	14	3	3	43:17
3	«Зоря» (Луганськ)	21	13	4	4	44:27
4	«Динамо» (Київ)	21	12	4	5	30:17
5	«Олександрія» (Олександрія)	20	8	9	3	33:26
6	«Колос» (Ковалівка)	21	8	6	7	19:20
7	«Кривбас» (Кривий Ріг)	21	8	4	9	17:23
8	«Ворскла» (Полтава)	21	7	5	9	24:28
9	«Металіст 1925» (Харків)	21	4	10	7	17:34
10	«Інгулець» (Петрове)	20	6	4	10	19:24
11	«Минай» (Минай)	21	5	6	10	15:25
12	«Чорноморець» (Одеса)	21	4	8	9	19:27
13	«Верес» (Рівне)	21	5	5	11	26:33
14	«Рух» (Львів)	20	4	7	9	20:30
15	«Металіст» (Харків)	21	4	7	10	22:33
16	«Львів» (Львів)	21	3	4	14	16:37

У гонці бомбардирів за підсумками туру суттєвих змін не відбулося, оскільки Артем Довбик із «Дніпра-1» забив черговий гол (18-й) та продовжує відриватися від київського динамівець Віталія Буяльського (11 точних ударів), який посідає друге місце у списку голеадорів УПЛ. ■

■ Нехай смакує!

Якщо за Пасхальні свята не з'їли крашанок...

Коли готуєш, думаєш: «Хоч би вистачило». А тепер – «І що з ними робити?». Справді, їсти, посипаючи сіллю, вже не хочеться, а викидати – шкода... На цей випадок є чимало простих рецептів страв із варених яєць

ЯЄЧНИЙ САЛАТ У ЛАВАШІ

Інгредієнти: 6 варених яєць, 3 ст. л. майонезу, 2–3 ч. л. гірчиці, 1/4 ч. л. паприки, 1/4 ч. л. солі, чорний перець – до смаку, 2 ст. л. дрібно нарізаної ріпчастої цибулі, 1 ст. л. дрібно посіченої зеленої цибулі, 2 листи лаваша (порозрізати навпіл), 4 смужки бекону, 4 листки салату, пів огірка.

Приготування. Змішати майонез, гірчицю, паприку, сіль і перець. Додати туди зелену і ріпчасту цибулю, покращити кубиками варених яєць. Вимішати. Посмажити скибочки бекону до хрусткої скоринки. Огірок порізати смужками. На лаваш покласти листок салату, трохи яєчно-цибулевої начинки, шматочок бекону, смужку огірка. Згорнути рулетом.

ФАРШИРОВАНІ МАРИНОВАНІ ЯЙЦЯ

Інгредієнти: 6 варених яєць, пів буряка, 200 мл яблучного оцту, 50 г цукру (за можливості – коричневого), 1 ч. л. чорного перцю горошком, 1 ч. л. солі, 1 ч. л. гірчиці, 1 ст. л. майонезу, 1 ч. л. карі, 1 ст. л. оцту (можна трохи менше), 2 ст. л. оливкової олії, зелень для оздоблення.

Приготування. Для приготування розсолу дрібно порізати буряк, зсипати його в миску, додати яблучний оцет, перець горошком і сіль, перемішати. Акуратно покласти яйця в розсіл і поставити в холодильник на 12 годин. Потому дістати, порозрізати їх уздовж навпіл. Вийняти жовтки, розім'яти їх виделкою, додати майонез, гірчицю, оцет, карі та оливкову олію. Все перемішати. Посолити і поперчити. Викласти суміш назад у білки, посипати страву дрібно посіченою зеленню.

ЯЙЦЯ ПО-ШОТЛАНДСЬКИ

Інгредієнти: 6 варених яєць, сухарі для панірування, чорний перець, 500 г яловичого фаршу, 1 ст. л. гірчиці, 2 зубчики часнику, сіль, борошно, зелень.

Приготування. Змішати фарш, пропущений через прес або розтертий часник, сіль, перець і гірчицю. Ретельно вимішати. Зробити з фаршу кульки по 120–130 грамів, у кожную з них загорнути яйце. Обкачати котлетки в борошні, вмочити у збите яйце, а тоді обкачати в панірувальних сухарях і посмажити на сковороді приблизно 3 хвилини з кожного боку. Викласти у форму, застелену фольгою, і запікати 5–7 хвилин у попередньо розігрітій духовці. Подаючи на стіл, прикрасити зеленню.

ІРЛАНДСЬКИЙ САЛАТ

Інгредієнти: 4 варені яйця, 250 г зелені, 2 огірки, 250 г помідорів чері, 200 г зеленого горошку, 1 салатна (біла) цибулина, 150 г твердого сиру, 3–4 ст. л. майонезу, зелень, 2 ст. л. яблучного оцту, 1 ст. л. гірчиці, сіль, чорний перець.

Приготування. Змішати майонез, оцет, гірчицю, сіль, перець, додати 2–3 ч. л. води. Покраяти цибулю півкільцями, огірки та помідори – кружальцями. Яйця порозрізати на 6–8 частин. Сир порізати соломкою. Викласти в миску зелень, овочі, сир і яйця, додати майонез і акуратно перемішати.

КУРЯЧИЙ РУЛЕТ ІЗ ЯЙЦЯМИ

Інгредієнти: 4–5 варених яєць, 1 сире яйце, 1 кг курячого філе, 150 мл вершків, зелень, панірувальні сухарі, сіль, чорний перець.

Приготування. Куряче філе пропустити через м'ясорубку. Додати зелень, сире яйце, панірувальні сухарі та вершки. Посолити, поперчити, добре перемішати. Викласти у застелену пергаментом форму половину фаршу, посередині рядочком покласти варені яйця і «накрити» їх рештою фаршу. Випікати рулет у духовці при середній температурі (170–180 градусів) близько 45 хвилин.

ПИРІЖКИ З ЯЙЦЯМИ ТА ЗЕЛЕНОЮ ЦИБУЛЕЮ

Інгредієнти: для начинки – 4 варені яйця, 400 г зеленої цибулі, сіль; для тіста – 300 мл кефіру, 450 г борошна, 3 ст. л. олії, 1 ч. л. соди, 1 ч. л. солі.

Приготування. У борошно додати сіль і соду. Поступово вливаючи кефір, перемішувати. Влити олію, замісити тісто. Залишити його на 30 хвилин, щоб настоялося. Зелену цибулю дрібно посікти, яйця порізати кубиками, посолити і перемішати начинку. Тісто скачати у валик, розрізати на шматочки, присипати їх борошном. Кожен шматочок розплатати у паляничку, покласти всередину 2–3 ч. л. начинки, защипнути краї. Обсмажити пиріжки в олії на сковородці по 3 хвилини з кожного боку. Видалити надлишок жиру паперовим рушником. ■

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нової» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Освіти і культури
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Реклами
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар	Інформації	Приватних оголошень
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Листів і зв'язків із читачами
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета Волинь»
п/р UA833052930003026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).
Регістраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 514.

■ Спеціальний репортаж

Діти написали відмову від Леонтія Яцука, а одну Марію Петлюк колишні сусіди забрали на весілля сина...

Усі фото Катерини ЗУБЧУК.

Завідувачка закладу Марія Апіваліна й Марія Петлюк, літа якої біжать до сотні.

«Наші підопічні хочуть, аби з ними поговорили, посиділи біля них. І навіть ображаються, коли, як їм здається, комусь більше уваги приділяєш. Ревнують.»

як у степу на бавовні працювала, вважай, безплатно, хоч трудоднів багато мала; як брат на снаряді підірвався й поранився. А потім батька похоронили. І вже тоді вони поїхали на Волинь. Здійснилося те, про що в сім'ї не раз була мова – це ж хотілося ближче до кордону, «бо там, може, вдасться й за Буг перебратися».

Спогад в Марії Іванівні про ті п'ять літ, коли в Княгининку, що неподалік обласного центру, жили (на той час – Маяки). Про те, як в дитячому садку нянею була. І про свою біду розповідає: якось глину копали, щоб піч змурувати, й її привалило в ямі. В реанімацію обласної лікарні потрапила, довго в гіпсі лежала. Але найдовший, а значить і найважливіший період її життя на Волині припав на Лаврів Луцького району, де вже вона купила хатину, коли маяківська почала валитися. Заміж не виходила. Але «якийсь там чоловік був у приймаках, та вже помер». Дітей Бог не дав. От так і залишилася сама.

Особливо теплий спогад про колишніх сусідів Сергія Матвійчука та його дружину Іру:

– Дуже добрі люди і картоплю завжди мала. І молоко мені приносили. Сергій і не хотів, аби я сюди їхала, казав, що буде й далі помагати. Але ж літа брали своє. Я вже боялася вночі в хаті бути сама, бо ж то п'яниці ходять. Зараз сусіди дзвонять бабі Мані. А ще до пандемії, то й, як каже, приїжджали до неї. І з особливим гонором Марія Іванівна розповідає, як Сергій забирав її в село, коли сина женив. Була вона серед гостей, почувачись близькою людиною. Тішить себе думкою, що приїде Сергій, меду привезе домашнього, «такого помічного» – й вона «крпшою почувється». Марія Петлюк, яка в юності пережила Другу світову, знає, що в Україні зараз війна. Та ще з ким – росія напала! Просить у Бога, аби поміг перемогти окупантів. У неї – хороша пам'ять і приємний голос, тож і того дня при зустрічі заспівала жартівливу пісню, яка з нею з молодості.

Закінчення на с. 7

Продовження. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«КОЛИ ВЗІМКУ СВІТЛО ПОЧАЛИ ВИМИКАТИ, ЩОБ НЕ ЗАМЕРЗНУТИ, ВСІ МИ ПОТІСНИЛИСЯ НА ПЕРШОМУ ПОВЕРСІ»

Завідувачка відділення Марія Апіваліна розповіла насамперед про те, яким був рік, що почався 24 лютого 2022-го. І це зрозуміло: повномасштабне вторгнення росії в Україну всіх зачепило.

– Зразу були налякані. Кожен день – як страшний сон. Дівчата переживали, бо ж одна працівниця ночує з підопічними, а частина з них – лежачі, їх не покинеш ні в якому разі. А в кожній ж – своя сім'я, діти... Як розірватися? Минулої зими, як стали вимикати світло, то була проблема з обігрівом кімнат. Знайшли вихід із ситуації: перебралися з другого поверху на перший, де колись розміщувалася амбулаторія, яку закрили. Тут тепліше. Потіснилися, але зробили так, щоб люди не мерзли й не хворіли через це. Пережили зиму.

Слова вдячності Марії Василівні – благодійникам, які завжди допомагали закладу – не забули і в час великої війни. Фонд «Курчака» вже років десять постачає щомісяця свою про-

Підопічні жінки охоче долучаються до спільного приготування смаколиків, якими пригощають усіх мешканців закладу.

дукцію. Добрі люди і картоплю забезпечують, і борошном. Завідувачка з приводу цього говорить:

– Це нам дуже велика підтримка, бо тих коштів, які відраховують, як це передбачено, із пенсії наших підопічних, навіть з доплатою, яку маємо від Торчинської ТГ (у відділенні зараз перебуває двадцять п'ять людей, і половина з них якраз із цієї громади – заклад підпорядкований Торчинському центру надання соціальних послуг. – Авт.), звичайно, не вистачило б на утримання. Бо це ж не лише харчування, а й розрахунок за комунальні послуги, заробітна плата для персоналу.

А далі – про те, який непростий контингент людей у закладі, а відтак, що до кожного треба підхід знайти:

– Ми вже звиклися з усіма, знаємо кожного, то часом і підіграємо, як почнуть у свої 80 чи 90 згадувати тата й маму, як

малими вони були – така вже природа людська, що те давнє, дитяче особливо пам'ятне. Наші підопічні хочуть, аби з ними поговорили, посиділи біля них. І навіть ображаються, коли, як їм здається, комусь більше уваги приділяєш. Ревнують. От і пристосовуємося...

«БОГ НЕ ДАВ СТАТИ МАМОЮ»

– Найстаршій нашій мешканці скоро буде 95 літ, наймолодшій – лише 41, – розповідає завідувачка і знайомить насамперед з Марією Петлюк, літа якої біжать до сотні.

А Марія Іванівна, передбачивши, що то ж, певно, буду й фотографувати її для газети, довірливо до завідувачки:

– То, може, хустку я лучішу зав'яжу?..

Марія Петлюк – із забужан, після Другої світової війни була вивезена з батьками і братом на Херсонщину. Згадує бабуся,

2023

КВІТЕНЬ

24 Понеділок

Іван, Антип, Юхим, Тихін, Харитон, Яків, Мартин, Каленик, Гурій.

«Гра забувається, а результат назавжди залишиться в історії. Сенс футболу в результаті» (Валерій Лобановський (1939–2002), знаменитий український тренер).

☀ схід – 08:03, захід – 00:54. Зростаючий півмісяць. 4-й день.

☀ схід – 06:07, захід – 20:27. Тривалість дня – 14:20. Тривалість ночі – 09:40.

25 Вівторок

Анфіса, Афанасія, Василь, Давид, Іван, Матвій, Сергій, Яна, Ярослав, Зенон, Мина.

День доньки. Міжнародний день ДНК. Всесвітній день боротьби проти малярії.

✝ Поминальний день. Радуниця.

☀ схід – 08:50, захід – 01:57. Зростаючий півмісяць. 5-й день.

☀ схід – 06:05, захід – 20:29. Тривалість дня – 14:24. Тривалість ночі – 09:36.

26 Середа

Артем, Георгій, Дмитро, Єгор, Світлана, Степан, Юрій, Крискент, Феодосій.

День Чорнобильської трагедії. Міжнародний день інтелектуальної власності. Міжнародний день секретаря.

☀ схід – 09:49, захід – 02:47. Зростаючий півмісяць. 6-й день.

☀ схід – 06:03, захід – 20:31. Тривалість дня – 14:28. Тривалість ночі – 09:32.

27 Четвер

Антон, Іван, Євстахій, Мартин, Остап, Киріак.

День кадровика в Україні. Всесвітній день азбуки Морзе. День безкоштовної стерилізації бездомних кішок.

☀ схід – 10:55, захід – 03:25. Зростаючий півмісяць. 7-й день.

☀ схід – 06:01, захід – 20:32. Тривалість дня – 14:31. Тривалість ночі – 09:29.

28 П'ятниця

Анастасія, Аристарх, Васирина, Віктор, Леонід, Лука, Сава, Трохим, Федір, Фока.

Всесвітній день охорони праці.

☀ схід – 12:06, захід – 03:52. Перша чверть. 8-й день.

☀ схід – 05:59, захід – 20:34. Тривалість дня – 14:35. Тривалість ночі – 09:25.

29 Субота

Василина, Галина, Ірина, Леонід, Ніка, Ярина, Орена, Гафія, Федора, Хіона.

Всеукраїнський день футболу. Міжнародний день танцю. День пам'яті всіх жертв застосування хімічної зброї.

☀ схід – 13:18, захід – 04:13. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.

☀ схід – 05:57, захід – 20:35. Тривалість дня – 14:38. Тривалість ночі – 09:22.

30 Неділя

Андрій, Макар, Олександр, Потоп, Семен, Ананій, Паїсій.

День прикордонника. Міжнародний день джазу.

☀ схід – 14:29, захід – 04:29. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.

☀ схід – 05:55, захід – 20:38. Тривалість дня – 14:42. Тривалість ночі – 09:18.

Останній день, коли потрібно ще вмикати (з 1 жовтня по 1 травня) денні ходові вогні/фари на заміських дорогах.

■ Погода

Сонечко нарешті вигляне з-за хмар

Найближчими днями на Волині потепліє. На зміну дощу прийде ясна та майже безвітряна погода

З а прогнозами українських метеорологів, 21 квітня сонце час від часу виглядатиме з-за хмар, без опадів. Вітер північно-східний, 5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – плюс 8, вдень – 14 градусів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1950-му – плюс 28,4, а найхолодніше 1993-го – мінус 3,1 градуса.

22-го весь день буде хмарно, дощу не передбачається. Вітер північний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 9 градусів вище нуля, удень – плюс 12.

23-го буде сонячно, без опадів. Вітер західний, 2–4 метри за секунду. Температура повітря вночі – 7 градусів тепла, вдень – плюс 14.

У Рівному 21 квітня прогнозують мінливу хмарність, без опадів. Температура повітря вночі – плюс 6, вдень – 15 градусів вище нуля.

22-го весь день буде хмарно, дощу не прогнозують. Температура повітря вночі – 7 градусів тепла, вдень – плюс 14.

23-го у другій половині дня небо вкриється хмарами, без опадів. Температура повітря вночі – плюс 9, удень – близько 15 градусів вище нуля. ■

■ Усміхніться!

У мене з моєю дружиною обмін думками: приходжу зі своєю думкою, йду – з її.

– А ти сподобалася моїм батькам, вони сказали, що ти розумна і мила.

– Дуже приємно це чути...

– Але я не витримав і сказав, що вони тебе погано знають...

Молитва для матерів школярів: «Господи, дай мені сили зро-

бити уроки з дитиною! І при цьому залишитися люблячою матусею, культурною жінкою і адекватною сусідкою».

Оптиміст – це той, хто, перебуваючи між двома прикрощами, завжди загадує бажання.

– Чоловік сказав, якщо я важитиму 100 кілограмів, ми розстанемося.

– І скільки ти важиш?

– 200 грамів до розлучення.